

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

Nr. 3

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

26 NOVEMBER 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	95
N. De Batselier, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	97
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	98
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	102
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	102
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	103
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	103
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	105
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	106
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	107
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	108
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	109
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	110
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)	
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	119
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	120
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	120
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	122
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	123
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	123
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	125
REGISTER	127

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 3 van 24 oktober 1990 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Litouws onafhankelijkheidsstreven — Samenwerking Vlaamse Gemeenschap

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen welke stappen hij tot nu toe heeft gezet in de richting van de verantwoordelijken voor het Litouwse onafhankelijkheidsstreven ?

Heeft de geachte Minister de positieve ingesteldheid van de Vlaamse Gemeenschap tegenover het Litouwse onafhankelijkheidsstreven meegedeeld ?

Is een begin gemaakt met het leggen van officiële contacten met het oog op het sluiten van bijvoorbeeld een cultureel akkoord ?

Antwoord

De houding die kan worden aangenomen ten aanzien van de verantwoordelijken van het Litouwse onafhankelijkheidsstreven is een zaak van algemene buitenlandse politiek, waarbij de houding van de Vlaamse Gemeenschap steeds wordt afgestemd op de standpunten die in deze worden geformuleerd door de nationale Regering in het algemeen, en de Minister van Buitenlandse Zaken in het bijzonder. De houding van de Belgische Regering zal ongetwijfeld worden afgestemd op de beslissingen die de Europese Gemeenschap verder in deze aangelegenheid zal treffen, in het kader van de Europese Politieke Samenwerking.

Momenteel wordt een evaluatie gemaakt van de criteria die zullen in acht worden genomen bij het aangaan van prioritaire relaties met andere regio's of landen. Mogelijke relaties met Litouwen zullen worden getoetst aan de conclusies van deze studie, die tegelegenertijd aan de Commissie Externe Betrekkingen van de Vlaamse Raad wordt bezorgd.

Vraag nr. 4 van 24 oktober 1990 van de heer R. VAN HOOLAND

Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest — Bevoegdheden

In Vlaanderen heeft men politiek de voorkeur gegeven

aan de samenvoeging van Gemeenschap en Gewest, in Raad en Executieve.

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. wie „formeel” Gewest- en/of Gemeenschapsminister is ;
2. wat de respectieve gewest- of gemeenschapsbevoegdheden of taken van de leden van de Vlaamse Executieve zijn ;
3. of er van gewest- en gemeenschapsambtenaren kan worden gesproken ;
4. of de Vlaamse Gemeenschap, respectievelijk het Vlaamse Gewest als aparte rechtspersoon in rechte optreedt of in ander verband ;
5. of de stemmingen over gewestmateries in de Vlaamse Raad waaraan ook Raadsleden van buiten het Vlaamse Gewest deelnemen, gebrekigheid van de beslissingen (kunnen) impliceren.

Antwoord

1 en 2. Ter zake kan volgend onderscheid worden gemaakt :

a. Executieveleden met bevoegdheden, beperkt tot gemeenschapsaangelegenheden :

— J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

— H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

— D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

b. Executieveleden met bevoegdheden, beperkt tot gewestelijke aangelegenheden :

— L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

— T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

c. Executieveleden met gemengde bevoegdheden :

— G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

— N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

— R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

- L. Van den Bossche, **Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt** ;
- J. Sauwens, **Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.**

De bevoegdheidsafbakening tussen de leden van de Vlaamse Executieve is geregeld door het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1989 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve.

3. De Raad van State heeft in een recent arrest gesteld dat het Vlaamse Gewest niet beschikt over eigen diensten. (R.v.St., Desmet, nr. 35.046,5 juni 1990). Bijgevolg zou er niet kunnen worden gesproken van gewestelijke ambtenaren. De Raad van State leidde dit af uit het feit dat het Gewest geen eigen Executieve heeft.

Naar mijn mening echter, beschikt het Vlaamse Gewest wel degelijk over eigen diensten en eigen personeel. Conform artikel 3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zijn de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest twee afzonderlijke rechtspersonen met duidelijk verschillende bevoegdheden.

Om deze bevoegdheden te kunnen uitoefenen dienen deze rechtspersonen over organen te beschikken. Welnu, de Raad en de „Executieve van de Vlaamse Gemeenschap” (of Vlaamse Executieve), vertegenwoordigen zowel de Vlaamse Gemeenschap als het Vlaamse Gewest, getuige hiervan artikel 59bis, § 1 van de Grondwet en artikel 1, § 1 van de bijzondere wet waar wordt gesteld dat de Raad en de Executieve van de Vlaamse Gemeenschap in het Vlaamse Gewest de bevoegdheden van de gewestorganen uitoefenen.

Naast organen, moet een overheid ook nog kunnen beschikken over middelen, diensten en personeel. Het is dan ook logisch dat het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap, die eigen rechtspersoonlijkheid en eigen bevoegdheden hebben ook eigen personeel hebben.

Er staat wel in artikel 87, § 1 van de bijzondere wet dat iedere Executieve beschikt over een eigen administratie, eigen instellingen en eigen personeel, maar vermits de Executieven geen rechtspersoonlijkheid hebben, kunnen — strikt juridisch gezien — enkel de rechtspersonen Gemeenschap en Gewest beschikken over eigen personeel.

Het gebruik van het woord „Executieve” in dit artikel kan enkel worden verklaard als men aanvaardt dat de bijzondere wetgever door te verwijzen naar het vertegenwoordigend orgaan (van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest), heeft willen aangeven dat zowel Gemeenschap als Gewest beschikken over personeel.

4. De Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest hebben, ondanks hun institutionele binding, een eigen onderscheiden rechtspersoonlijkheid. Bij het optreden in rechte wordt steeds nagegaan of het gaat om gemeenschapsaangelegenheden of gewestaangelegenheden.

5. Artikel 50 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bepaalt dat de leden van de Vlaamse Raad, verkozen door het kiescollege van het arrondissement Brussel-Hoofdstad, in de Vlaamse Raad niet mogen deelnemen aan de stemmingen over de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoren. Het komt aan de Vlaamse Raad en desgevallend aan het Arbitragehof toe, om dienaangaande standpunt in te nemen.

**Vraag nr. 7
van 7 november 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

FTI-publikaties — Nederlandse taal

Op 22 oktober 1990 sloot de geachte Minister, tevens Voorzitter van de stichting Flanders Technology International, een akkoord met de Roularta Media Group betreffende de uitgave van de drie officiële FTI-publikaties, die worden verspreid naar aanleiding van Flanders Technology International, die van 22 tot en met 28 april 1991 in Gent wordt gehouden.

Het blijkt dat de Innovatiegids begin april 1991 als Engelstalige bijlage bij Industriemagazine zal verschijnen, terwijl de Themagids als bijlage van het weekblad Knack op 17 april 1991 het licht zal zien.

Ook de Beurscatalogus zou kort daarop beschikbaar zijn.

Kan de geachte Minister meedelen en bevestigen dat de drie officiële FTI-publikaties als emanatie van Het Nieuwe Vlaanderen eveneens in het Nederlands zullen verschijnen ?

Antwoord

Van maandag 22 tot zondag 28 april 1991 zal te Gent de vijfde editie van de internationale vakbeurs voor nieuwe technologieën Flanders Technology International worden gehouden. Sinds de eerste editie in 1983 heeft deze technologiebeurs Vlaanderen een vooraanstaande plaats bezorgd in het wereldtechnologiegebeuren. De toenemende internationalisering loopt als een rode draad door de opeenvolgende edities van FTI.

Als antwoord op de vraag van het geachte lid, kan ik het geachte lid meedelen dat er niet drie, maar vier officiële catalogi van het technologiegebeuren Flanders Technology International 1991 zullen worden verspreid : FTI-catalogus, TTC-catalogus, Innovatiegids en Themagids.

De officiële FTI-catalogus verschijnt volledig in drie talen, namelijk Nederlands, Frans en Engels.

Aangezien het doelpubliek voor TTC-catalogus en Innovatiegids de internationaal georiënteerde professionele zakenman en wetenschapper is, zijn beide publikaties, die specialistische publikaties zijn, gesteld in de Engelse taal, met evenwel een Nederlandstalige en Franstalige samenvatting. Deze keuze sluit volledig aan bij het internationale karakter van dit technologie-eve-

nement en waarborgt tegelijkertijd een zo ruim mogelijke verspreiding van informatie over het Vlaams technologisch kunnen over de gehele wereld.

Vermits de Themagids zich richt naar het grote publiek en, in tweede instantie, pas de professionele bezoeker, zal deze publikatie uitsluitend Nederlandstalig zijn.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE
VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 2
van 29 oktober 1990
van de heer J. SLEECKX

Kapitaalbreng van de overheid in de NV TAT — Lichtzinnig omspringen met overheidsgeld

Op 29 juni 1988 werd mede met gemeenschapsgeld de NV TAT (Trenchless Advanced Technologies) opgericht en gevestigd op het adres van de Limburgse Investeringsmaatschappij (LIM). De LIM participeerde met 22 miljoen in een totale kapitaalbreng van 39 miljoen, zijnde 17 miljoen van de firma BVBA Rens-Grondwerken te Herzelt. Geciteerde firma verwierf ook 510 oprichtersaandelen ter vergoeding voor de inbreng van de technische kennis. Hierdoor bekam vermelde firma een meerderheidsparticipatie van 2210 tegen 2200 aandelen voor de LIM. Op 11 september 1990 — nauwelijks 26 maanden na de oprichting — ging de firma TAT op bekentenis in falings.

Kan de geachte Minister een antwoord geven op volgende vragen ?

1. Hoe is het te verklaren dat zo lichtzinnig met overheidsgeld wordt omgesprongen ?
2. Is deze 22 miljoen de enige inbreng van overheidsgeld in de genoemde firma ?
3. Is ook nagegaan of de voornoemde comparanten via andere firma's eventueel nog overheidssteun hebben genoten ?

Antwoord

Als antwoord op de vragen gesteld door het geachte lid kan ik hem het volgende meedelen.

De LIM is een investeringsmaatschappij waarvan de Kempense Steenkolenmijnen voor 60 ten honderd en de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (GIMV) voor 40 ten honderd aandeelhouder is. De LIM werd opgericht met het doel de tewerkstelling en de economische groei in Limburg te bevorderen met de inzet van risicodragend kapitaal.

Het behoort dus tot onze normale werkzaamheden om projecten die aan dit doel beantwoorden te onderzoeken

en te evalueren, en al dan niet te weerhouden voor een participatie.

Bij het beoordelen van projecten hanteert LIM de professionele normen en methodes eigen aan investeringsmaatschappijen.

Daarbij wordt in de sector algemeen aangenomen dat het onmogelijk is om een score van 100 ten honderd gelukte projecten te behalen en dat een zeker percentage mislukkingen dient ingecalculerd. Dit percentage varieert nogal sterk naargelang de risicograad van het project en uit jarenlange ervaring van de sector blijkt dat startende bedrijven zowat de hoogste risicogroep uitmaken. Daartegenover staat dan wel dat bij succes de hoogste winst kan worden genomen.

Uit de aard van haar doel is de LIM nogal sterk georiënteerd naar startende bedrijven (nu 22 op een totaal van 40 participaties).

Het bedrijf TAT was een „starter” waarbij de ganse toekomst afhangt van de ontwikkeling in een veelbelovend project voor ondergrondse boringen waarvoor onder meer een belangrijke prototypesteun was bekomen. 26 maanden na de start is evenwel gebleken dat de onderneming niet bij machte was het voorgestelde doel te bereiken en heeft de raad van bestuur beslist de activiteiten te staken met het gekende gevolg.

Uit het voorgaande moge blijken dat de LIM een autonome NV is waar geen controle via een regeringscommissaris voorzien is.

De kapitaalbreng in de maatschappij is niet de enige vorm van inbreng van overheidsgeld.

Op 26 juni 1989 werd een renteloos voorschot toegekend van maximaal 50.269.000 frank (= 50 ten honderd van het budget) voor ontwikkeling van de medium size coiljet en de rocky jet.

Op 22 augustus 1989 werd uitbetaling van een eerste schijf van 25.000.000 frank toegestaan.

Na verschijnen van het faillissement van dit bedrijf op 21 december 1990 in het Staatsblad werd een verklaring van schuldvordering voor deze 25 miljoen gestuurd naar de Hoofdgriffier van de Rechtbank van Koophandel te Leuven op 28 september 1990.

Na betwisting door de curator werd deze zaak verder toevertrouwd aan een raadsman die de belangen van het Gewest moet verdedigen.

Voor wat de comparanten betreft, kan ik u inzake toegekende steun het volgende melden :

- aan de NV BLIS werd in het kader van de prototypesteun een bedrag van 66 miljoen frank toegekend. Zoals voor het dossier van de NV TAT werd ook hier de terugvorderingsprocedure ingeleid ;
- aan hetzelfde bedrijf werd in januari 1990 een rentetoeelage in het raam van de KMO-wet van 1978 toegekend ten belope van 85.000 frank. Ook voor dit bedrag werd de terugvorderingsprocedure op gang gebracht.

Aan de andere verwante bedrijven werd geen steun toegekend.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 2
van 19 oktober 1990
van de heer G. JANZEGERS

Demervallei — Bescherming als Regionaal Landschap Demervallei

Heel wat studies wijzen op de unieke en zeldzame landschappelijke en natuurhistorische waarden van de Demervallei. Deze vallei werd overigens aangewezen als een Europees vogelrichtlijngebied.

Op studiedagen (zoals bijvoorbeeld de 37^e Nationale Natuurbeschermingsdag van 23 september 1990) of in dossiers (zoals het Demerdossier Red de Demer — Stop de Vervuiling, van de Federatie Leefmilieu Hageland uit september 1987) wordt daarenboven aandacht gevraagd voor de vele gevaren die dit rivierbekken bedreigen. Unaniem pleit men voor de realisatie van een Regionaal Landschap Demervallei dat zou beantwoorden aan de nieuwe en offensieve strategie zoals die door de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, werd voorgesteld in zijn Milieubeleids- en natuurontwikkelingsplan voor Vlaanderen op 14 februari 1990.

De aangehaalde problematiek kwam ter sprake tijdens de interpellatie over de waterverontreiniging in het Demerbekken tijdens de Openbare Vergadering van de Vlaamse Raad van woensdag 17 oktober 1990. Op mijn vraag naar de stand van zaken betreffende het mogelijk beschermen van het Demervalleicomplex, werd ik naar de geachte Gemeenschapsminister verwezen.

Ik vernam dan ook graag van de geachte Gemeenschapsminister hoe ver het op dit ogenblik staat met de bescherming van de Demervallei binnen het eventuele kader van een Regionaal Landschap Demervallei.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de wetgeving inzake monumenten en landschappen mij niet het geschikte instrument lijkt om gehele stroomgebieden van rivieren te beschermen. De wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen beoogt dit ook niet. Volgens deze wet komen enkel die delen voor rangschikking als landschap (bescherming) in aanmerking, waarvan de historische, esthetische en wetenschappelijke waarden van nationaal belang zijn. Overigens is de rangschikkingsprocedure op zichzelf reeds ongeschikt om op grootschalige wijze aan landschapsbescherming te doen.

Gelij kaardige overwegingen gelden de bescherming als stads- of dorpsgezicht overeenkomstig het decreet van 6 maart 1976 op de bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten.

Het beschermen van een valleicomplex en de afbakening van een perimeter zal ook geen afdoende oplossing bieden voor het probleem van de vervuiling. De oorzaken van waterverontreiniging liggen immers veelal ver buiten het valleigebied.

Anderzijds zijn niet onbelangrijke gedeelten van de Demervallei beschermd als landschap, stads- of dorpsgezicht :

- in de provincie Brabant (arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven) :
  - het landschap Achter Schoonhoven te Aarschot ;
  - de dorpskern van Testelt te Scherpenheuvel-zichem, beschermd als dorpsgezicht, die een niet onbelangrijk deel van de vallei omvat ;
  - de omgeving van het Elzenklooster te Zichem, gerangschikt als landschap, die eveneens een belangrijk valleideel omvat ;
  - het gerangschikte landschap rond het geboortehuis van Ernest Claes, dat deel uitmaakt van de vallei in ruime zin ;
- in de provincie Limburg :
  - de watermolen op de Demer, Broekstraat 22 te Hoeselt ;
  - de Bilsermolen, Kattebroekstraat 3 te Bilzen ;
  - het landschap gevormd door het kasteel van Schoonbeek met dreef en park te Beverst ;
  - de Rooiermolen en de Sapittelmolen met hun onmiddellijke omgeving te Diepenbeek ;
  - de omgeving van de abdij van Herkenrode te Kuringen ;
  - het voormalig Karthuizerklooster van de Sint-Jansberg met omgeving te Zelem.

Vraag nr. 3
van 22 oktober 1990
van de heer J. DEVOLDER

Artikel 55 stedenbouwwet — Interpretatie

Artikel 55 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, zoals gewijzigd door latere wetten en decreten, bepaalt in paragraaf 1 dat de aanvrager van een bouwvergunning de mogelijkheid heeft bij de bestendige deputatie beroep aan te tekenen tegen een weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen, van de gemachtigde ambtenaar en bij afwezigheid van beslissing.

De aanvrager of zijn raadsman, het college van burgemeester en schepenen of zijn gemachtigde, alsook de gemachtigde ambtenaar worden op hun verzoek door de bestendige deputatie gehoord.

In de procedure van beroep bij de Vlaamse Executieve — of bij delegatie de Gemeenschapsminister bevoegd voor de ruimtelijke ordening — worden de aanvrager of zijn raadsman, alsook het college van burgemeester

en schepenen of zijn gemachtigde op hun verzoek door de Minister of diens gemachtigde gehoord.

De wet op de stedenbouw voorziet niet in de mogelijkheid dat de bestendige deputatie een lid van haar college of een andere gemachtigde aanwijst om de partijen te horen.

De provinciewet, inzonderheid titel VII, hoofdstuk 2, organiseert de werking van de bestendige deputatie.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat bij toepassing van de bepalingen van de provinciewet, met betrekking tot de bouw- en verkavelingsberoepen, een lid van bestendige deputatie, al dan niet bijgestaan door een ambtenaar, namens de bestendige deputatie de partijen kan horen? Een dergelijke procedureregeling kan de afhandeling van de beroepen bespoedigen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de vraag terecht werd gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Uit het oogpunt van mijn bevoegdheid inzake de toepassing van de stedenbouwwet kan ik enkel meedelen dat de bestendige deputatie ter zake optreedt als orgaan van het Vlaamse Gewest en geen rechtsprekende functie uitoefent. Bovendien is artikel 55 van de stedenbouwwet duidelijk waar voor beroepen bij de Koning — lees Vlaamse Executieve — de hoorzitting kan geschieden door diens gemachtigde. Maar een vervanger voor de bestendige deputatie is niet voorzien voor de hoorzitting.

Vraag nr. 5 van 22 oktober 1990 van de heer P. BREYNE

Alternatieve financiering sociale woningbouw — Toepasselijk huurstelsel

In het stelsel van de alternatieve financiering in de sociale woningbouw wordt bepaald dat de zogenaamde primaire huurder de gebouwde woningen moet onderverhuren aan particuliere huurders van wie het inkomen niet hoger mag zijn dan 650.000 frank. De aan te rekenen minimale huurprijs bedraagt 7.000 frank per maand.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of deze huurregeling ook dient te worden toegepast indien een erkende sociale bouwmaatschappij zelf het initiatief neemt om met eigen middelen (rekening-courant) sociale huurwoningen te bouwen en deze zelf te beheren, in het kader van het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990.

Indien het antwoord op deze vraag positief zou zijn, wordt volgens mij binnen het cliënteel van de sociale bouwmaatschappijen een discriminatie tot stand ge-

bracht ten nadele van de minvermogene huurders die, bij toepassing van het algemeen sociaal huurstelsel, een lagere huurprijs dan 7.000 frank per maand zouden moeten betalen.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat het stelsel van de alternatieve financiering is gebaseerd op artikel 96 van de huisvestingscode, dat geen bijzondere huurregeling, afwijkend van het gemeen recht, mogelijk maakt.

Dit betekent dat ook in het geval dat een erkende bouwmaatschappij zelf als initiatiefnemer optreedt met gebruik van eigen middelen, de bepalingen van het sociale huurstelsel (besluit van de Vlaamse Executieve van 7 november 1984, zoals gewijzigd), bij toepassing van artikel 80ter van de huisvestingscode, niet van toepassing zijn op de verhuringen.

Wel kunnen de onderhuurders van woningen, gebouwd via het stelsel van de alternatieve financiering bovenop de vermindering van hun huurprijs (huurcompensatie) ook nog huurtoelagen bekomen als ze voldoen aan de voorwaarden.

Ten slotte wens ik de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat de huurprijs in het kader van het sociale huurstelsel altijd ten minste de helft van de basishuurprijs bedraagt, zodat de uiteindelijk te betalen huurprijs voor nieuwe woningen zelden minder dan 7.000 frank zal bedragen.

Vraag nr. 7 van 24 oktober 1990 van de heer A. SCHELLENS

Van Peteghemorgel — Stadium restauratiedossier en toelage

Het restauratiedossier voor het waardevolle Van Peteghemorgel te Keerbergen is nog steeds niet afgerond. Dit dossier sleept al jaren aan en een subsidieregeling is nog niet in zicht.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. in welk stadium zich het restauratiedossier bevindt ;
2. wanneer de principiële en vaste belofte van toelage zal worden verleend.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid meedelen dat bij mijn diensten een restauratiedossier werd ingediend, waarvan de kosten worden geraamd op 5.092.879 frank, exclusief BTW.

Het aandeel van het Vlaamse Gewest in de kosten beloopt 60 ten honderd.

Het dossier is administratief afgehandeld.

De subsidieaanvraag zal worden onderzocht naar aanleiding van de vaststelling van het restauratieprogramma van 1991.

Vraag nr. 8
van 29 oktober 1990
van de heer J. SLEECKX

De Mockenberg te Tervuren — Stijlzitten Bestuur Ruimtelijke Ordening

Graag had ik, met verwijzing naar mijn vraag nummer 222 van 17 september 1990 (Vr. en Antw., VI. R., 1989-1990, Nr. 21, 12 oktober 1990, bladzijde 1073) van de geachte Minister vernomen hoe het komt dat zijn bevoegde buitendienst van het Bestuur Ruimtelijke Ordening de volgende feiten na onderzoek op 26 september 1990 niet heeft vastgesteld.

1. Het dumpen van huishoudelijk en bladafval in de bestaande twee poelen (hoogtelijn 92,5 meter) evenals het storten van allerhande afval in dit bos.
2. Het permanent lozen van huishoudelijk afval en vermoedelijk gipsresten in en aan de rand van het Mockenbergbos door het rusthuis Leonardo de Vinci gelegen aan de aangrenzende Elisabethlaan evenals het ophogen van de aanpalende percelen met meer dan 4 meter.
3. Het besproeien met herbiciden van het bestaande wandelpad.
4. Houtroof evenals illegale boomkappingen in vooral de randzone van het Mockenbergbos. Dit om grotendeels toe te laten uitritten voor illegaal gebouwde vaste inrichtingen gelegen in de percelen 160 en volgende aan de Oppemstraat aan te leggen.
5. Het illegaal aanleggen van verharde stroken (wegen) aan de bosrand om aanpalende garages en andere vaste inrichtingen (zie voorgaande) met de Oppemstraat te verbinden. Deze bovenvernoemde vaste inrichtingen werden nooit in overeenstemming met de wet op de ruimtelijke ordening en stedenbouw opgetrokken.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen waarom deze toestand verder wordt getoleerd zonder tussenkomst van de bevoegde diensten.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat het sluikestorten, het lozen van huishoudelijk afvalwaters, het besproeien met herbiciden en houtroof niet zijn opgesomd in artikel 64 van de wet en dus niet behoren tot de bevoegdheden van het Bestuur Ruimtelijke Ordening. Derhalve kan en mag dit Bestuur deze feiten niet vaststellen in de vorm van een proces-verbaal. Het moet zich beperken tot de overtredingen die in de wet limitatief zijn omschreven.

Wat de ontbossing betreft, verwijs ik naar mijn antwoord op de vorige vraag. De bevoegde buitendienst heeft ter plaatse een onderzoek ingesteld en de nodige vaststellingen gedaan wat de vaste inrichtingen betreft.

Vraag nr. 10
van 30 oktober 1990
van de heer G. JANZEGERS

Watermolen Rotselaar — Subsidies restauratie

De watermolen van Rotselaar werd in 1983 als monument beschermd. Dit complex, aangekocht door de VZW TSAP in 1985, maakt op dit ogenblik het voorwerp uit van een restauratie en dit in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting. Deze stichting zet zich sedert 1985 in voor de kleinere monumenten. De huidige campagne loopt onder het motto : „Monumenten, wij zorgen ervoor”.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister in welke mate er gelden beschikbaar zijn voor de subsidieerbare werken aan dit beschermd monument.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid meedelen dat een restauratiedossier bij mijn diensten werd ingediend, waarvan de kosten worden geraamd op 84,4 miljoen frank, BTW exclusief.

Het aandeel van het Vlaamse Gewest hierin dient 55 ten honderd te bedragen.

Voor 1991 is op mijn begroting voor restauratiewerken in de privé-sector een krediet ingeschreven ten belope van 105,5 miljoen frank.

De subsidieaanvraag zal worden onderzocht naar aanleiding van de vaststelling van het restauratieprogramma voor 1991.

Vraag nr. 14
van 6 november 1990
van mevrouw M. VOGELS

Overdracht van natuurgebied aan de gemeente Schoten — Stand van zaken

Reeds op 26 juni 1989 (Vr. en Antw., VI. R., 1988-1989, Nr. 16 van 28 augustus 1989, bladzijde 609 — Vraag nummer 160) en op 14 juni 1990 (Vr. en Antw., VI. R., 1989-1990, Nr. 18 van 30 juli 1990, bladzijde 892 — Vraag nummer 179) stelde ik de geachte Minister vragen met betrekking tot de overdracht van het natuurgebied gelegen naast de verkaveling De List aan de gemeente Schoten.

In antwoord op deze laatste vraag stelt de geachte Minister : „Gezien de familie Van Havre heeft nagelaten haar verbintenis van 22 augustus 1979, houdende overdracht van ongeveer 40 hectare natuurgebied, op vrije basis na te leven, wordt thans aan onze raadsman opdracht gegeven de naleving van de verbintenis via gerechtelijke weg af te dwingen.

Bovendien kan deze overdracht worden gesitueerd in de globale problematiek van de overdracht van goede-

ren, waarvoor op niveau van de Vlaamse Executieve een werkgroep ad hoc werd opgericht. Ik maak deze zaak dan ook over aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, teneinde deze aangelegenheid aan de werkgroep voor te leggen”.

Dit antwoord is op een aantal punten fundamenteel in tegenstelling met eerder gegeven antwoorden.

Een tegenstrijdigheid is vast te stellen met de brief van toenmalig Minister Pede, waarin hij verklaarde dat de Vlaamse Executieve zich op 15 juli 1987 akkoord verklaarde met de overdracht van de gronden. Kan zij iets overdragen wat zij nog niet in bezit had ?

Het antwoord van de geachte Minister laat vermoeden van wel. In het tweede deel van zijn antwoord blijkt dat er nog wat getouwtrek is tussen de Belgische Staat en het Vlaamse Gewest. Over iets wat zij nog niet in hun bezit hebben ?

Indien moet worden gewerkt via gerechtelijke weg omdat Van Havre weigert zijn verbintenis na te komen valt het ergste te vrezen. Alles staat of valt dan met de overeenkomst tussen de familie Van Havre en Minister Akkermans van 22 augustus 1979. Het is maar te hopen dat deze toch wel eigenaardige verbintenis juridisch stand zal houden.

Bovendien stelt de heer Sebrechts, burgemeester van de betrokken gemeente Schoten, in antwoord op een interpellatie van raadslid Gadeyne in de gemeenteraad van 27 september 1990 : „De familie Van Havre heeft nog niets vernomen vanwege de hogere overheid en er is geen sprake van onwil van deze familie. Het probleem ligt bij de hogere overheid”.

Het dossier van het natuurgebied De List te Schoten is stilaan aan het evolueren tot een voorbeeld van ondoorzichtig bestuur en wanbeleid.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Zijn de gronden (ongeveer 40 hectare) van het natuurgebied De List — zoals bepaald in de overeenkomst van 22 augustus 1979 — overgedragen door de familie Van Havre aan een Belgische overheid ?
2. Zo ja, aan welke overheid ? Op welke datum gebeurde dit ? Welk is de reden voor het nog niet overdragen van de gronden aan de gemeente Schoten en dit in weerwil van het akkoord tot overdracht van 15 september 1987 door de Vlaamse Executieve.
3. Zo neen, werden reeds initiatieven genomen om het akkoord van 22 augustus 1979 meer bepaald het luik dat de overdracht van de gronden van de familie Van Havre aan de Belgische overheid voorziet uit te voeren ? Welke waren deze en op welke datum gebeurde dit ? Hoe komt het dat een akkoord van 1979 ondanks alle beloften na 11 jaar nog steeds niet is uitgevoerd ?

Antwoord

Gevolggevend aan haar vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1 en 2. Voor zover kon worden nagegaan werden de gronden van het natuurgebied De List te Schoten nog niet overgedragen aan een Belgische overheid.

3. Bij nota van 25 juli 1990 werd aan het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening opdracht gegeven in overleg met de Algemene Administratieve Diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (AAD) en de bevoegde advocaat de nodige modaliteiten tot de overdracht te bepalen. Het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening had reeds op 5 juli 1990 de zaak voorgelegd aan de AAD en op 31 augustus 1990 bijkomende specificaties aan het Bestuur Wetgeving en Rechtskundige Zaken toegevoerd. De zaak is momenteel nog in onderzoek op AAD.

De reden waarom deze overdracht nog niet heeft kunnen plaatshebben moet worden gezocht in het feit dat deze aangelegenheid door de regionalisering is doorkruist, waarbij talrijke problemen in verband met overdracht van goederen worden gesteld.

Vraag nr. 15 van 6 november 1990 van de heer L. VANHORENBEEK

Bouw- of verkavelingsaanvragen — Bestemming fiscale zegels

Wanneer een burger beroep aantekent bij de bestendige deputatie van zijn provincie tegen de weigering van een bouw- of verkavelingsvergunning, wordt hij onmiddellijk verzocht de nodige fiscale zegels te bezorgen, die dienen geplakt op de beslissing van de bestendige deputatie.

De bestendige deputatie van de meeste provincies nemen evenwel nooit een beslissing binnen de wettelijk vastgestelde termijn.

Bij uitblijven van een beslissing, binnen de wettelijk voorziene termijn, kan een particulier vragen dat zijn beroep zou worden behandeld door de Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Mag ik van de geachte Minister vernemen wat er gebeurt met deze fiscale zegels ? Waarom worden deze niet terug bezorgd aan belanghebbende ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer er het geachte lid op te wijzen dat zijn vraag over de administratieve afhandeling van de dossiers op de provincies, aan mijn collega, de heer Luc Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, moet worden gesteld.

Wat de vergelijkbare afhandeling van de dossiers-beroepen bij de Executieve, die wel onder mijn bevoegdheid ressorteert, betreft, kan ik het geachte lid evenwel meedelen dat ingeval van intrekking van het beroep, aan de aanvrager de reeds toegezonden zegels en plannen worden terugbezorgd.

J. LENSSSENSGEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN
EN GEZIN**Vraag nr. 1**
van 24 oktober 1990
van de heer M. OLIVIER*Beschutte werkplaatsen — Subsidies*

Bij besluit van 7 maart 1990 van de Vlaamse Executieve tot wijziging van het koninklijk besluit van 5 september 1978 houdende toekenning van de subsidies voor de oprichting, de vergroting en de inrichting van beschutte werkplaatsen (het Rijksfonds) werden de aanvragen voor subsidies van het dienstjaar 1989 voor de beschutte werkplaatsen in aftrek genomen van de vroeger uitbetaalde subsidies voor de periode 1963-1979. Diverse beschutte werkplaatsen stellen zich de vraag naar de wettelijkheid van deze maatregel.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke juridische en/of administratieve regels hierbij door het Rijksfonds werden toegepast ?

Antwoord

Als antwoord op de gestelde vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

In tegenstelling tot wat het geachte lid in zijn vraagstelling uitdrukt, worden de investeringstoelagen 1989 niet in aftrek genomen van de vroeger uitbetaalde subsidies voor de periode 1963-1979, maar wordt volgens de normale bedrijfseconomische afschrijvingsregels, bij de berekening van de investeringstoelagen voor het werkingsjaar 1989 rekening gehouden met reeds vroeger door de aanvrager verkregen investeringssubsidies.

Op juridisch vlak is deze maatregel de toepassing van de inwerkingtreding op 1 januari 1990 van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 maart 1990 waarbij artikel 8 van het ministerieel besluit van 5 september 1978 houdende vaststelling van de criteria voor toekenning van de toelagen voor de oprichting, de vergroting of de inrichting van beschutte werkplaatsen, wordt gewijzigd en aangevuld met de woorden „met de reeds vroeger ontvangen toelagen”.

Dat deze maatregel ook geldt voor de aanvragen om subsidies voor het dienstjaar 1989 is het gevolg van de toepassing van artikel 14, 2°, van gezegd besluit van de Vlaamse Executieve waarbij wordt gesteld dat eveneens onder de toepassing van dit besluit vallen : „de aanvragen om toelagen voor het dienstjaar 1989 waaromtrent op de datum van de inwerkingtreding van dit besluit nog geen definitieve beslissing is genomen zoals bepaald in artikel 13 van voormeld ministerieel besluit van 5 september 1978”.

Artikel 14, 2°, heeft, evenals artikel 7, uitwerking met ingang van 1 januari 1990, ingevolge het bepaalde van artikel 16 van gezegd besluit van de Vlaamse Executieve van 7 maart 1990.

R. DE WULFGEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING**Vraag nr. 1**
van 25 oktober 1990
van de heer J. DE ROO*Plaatselijke besturen — GECO's*

Teneinde een inzicht te krijgen inzake de toegestane GECO-projecten, verzoek ik aan de geachte Minister volgende vragen te willen beantwoorden.

1. Welke is de actuele stand van het aantal goedgekeurde arbeidsplaatsen voor gesubsidieerde contractuelen per toegekend premiebedrag bij de plaatselijke besturen ?
2. Heeft de geachte Minister (overeenkomstig artikel 7 van het besluit van de Executieve van 14 februari 1990) reeds aan gemeenten — zo ja, aan de welke — de mogelijkheid verleend om af te wijken van de minimale verhouding personeel waarvan de financiële lasten volledig worden gedragen door het plaatselijk bestuur enerzijds en GECO's anderzijds ?

Antwoord

1. Als antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag om informatie inzake het aantal goedgekeurde arbeidsplaatsen voor gesubsidieerde contractuelen, bij de plaatselijke besturen kan ik hem meedelen dat de stand van zaken eind september 1990 als volgt kan worden samengevat :

20.551,9 goedgekeurde arbeidsplaatsen aan 400.000 frank ;

3.341,4 goedgekeurde arbeidsplaatsen aan 230.000 frank.

2. In het kader van artikel 7 van het besluit van de Executieve van 14 februari 1990 werd door mij tot nu toe nog geen enkele afwijking verleend op de in het besluit verplicht gestelde verhouding tussen het eigen betaald personeel en het gesubsidieerd personeel.

Wel wil ik er het geachte lid op wijzen dat ook in de voordien van kracht zijnde wetgeving, met name het koninklijk besluit van 29 oktober 1986 houdende uitvoering van het koninklijk besluit nummer 474, een soortgelijke bepaling was voorzien, die voor gemeenten met minder dan 20.000 inwoners, op hun gemotiveerde aanvraag, de mogelijkheid inbouwde om af te wijken van de verhouding 50 ten honderd eigen betaald personeel, 50 ten honderd gesubsidieerd personeel die door de vorige reglementering werd opgelegd. Deze verplichte verhouding, en de door mijn voorganger eventueel aan plaatselijke overheden toegestane vrijstellingen, zijn momenteel nog van kracht op deze gemeenten die nog geen nieuwe conventie hebben afgesloten en waarvoor de vroeger afgesloten conventie rechtsgeldig blijft.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 1
van 18 oktober 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Vestiging nieuwe ziekenhuizen — Planning

Naar aanleiding van vestigingen van nieuwe ziekenhuizen op regionaal niveau en de contestatie daarrond — ik verwijs onder meer naar de betwiste vestiging van KLINA ten noorden van Antwerpen — wens ik te vernemen of deze problematiek, in het kader van subsidiëring of een administratieve toestemming, bij het departement van de geachte Minister aan bod komt.

Bestaat ten aanzien van ziekenhuizen een planning die rekening houdt met dichtheden, overlappingsen, bereikbaarheid enzovoort? Is er een toezicht van de zijde van de geachte Minister waardoor een zekere ordening kan worden verzekerd?

In ontkennend geval, vernam ik graag of de geachte Minister een initiatief ter zake wil nemen, meer bepaald om te komen tot een globaal vestigingsbeleid in Vlaanderen.

Antwoord

Zoals het geachte lid weet, moet elk bouwplan voor ziekenhuizen door mijzelf worden goedgekeurd, inclusief de voorgestelde vestigingsplaats. Bij de beoordeling van deze dossiers wordt rekening gehouden met vele uiteenlopende concrete gegevens. Vooreerst moet worden opgemerkt dat de zogenaamde ziekenhuisregio's niet zijn vastgelegd bij wet of besluit, doch slechts als informele richtlijn worden gehanteerd door de Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering.

In augustus 1976 heeft de Studiedienst van het Ministerie van Volksgezondheid en Gezin een voorstel tot indeling van ziekenhuisregio's opgesteld, rekening houdend niet alleen met een ordening van bestaande instellingen, doch vooral met de noodzaak de spreiding van het aanbod in de sector zo dicht mogelijk te laten aansluiten bij de hulpvragende bevolking.

Noteer in dit verband dat de gemeente Ekeren in dit voorstel van de studiedienst werd gerekend tot de subregio Voorkempen als typisch residentieel gebied voor de industrie- en tertiaire kern van Antwerpen. Dit voorstel werd door de Gewestelijke Commissie voor Ziekenhuisprogrammatie van het Vlaams gewest aangepast aan de fusies van gemeenten van 1 januari 1977. Op deze manier is dan de gemeente Ekeren bij de subregio Antwerpen gevoegd.

Om dichtheden, overlappingsen, bereikbaarheid enzovoort in de ziekenhuisplanning te betrekken is het niet voldoende om bijvoorbeeld de grenzen van Groot-Antwerpen over te nemen: men moet rekening houden met specifieke en in tijd veranderlijke verkeersstromen, historische sociale verwevenheden tussen bepaal-

de gemeenten en/of deelgemeenten, evoluerende bereikbaarheid van bepaalde plaatsen enzovoort. Men beschikt over weinig actuele en volledige studies van de patiëntenstromen als dusdanig.

Wanneer een bepaalde inrichtende macht een voorstel van vestigingsplaats formuleert, moet zij een omstandig en gemotiveerd dossier indienen, dat grondig wordt geëvalueerd door de bevoegde Geneesheer-inspecteur van de Administratie voor Gezondheidszorg. Dit is ook gebeurd in het dossier dat het geachte lid aanhaalt.

Overigens kan geen enkele Minister een bepaalde vestigingsplaats opleggen vermits ook de beschikbaarheid van gronden een rol speelt. Overigens blijkt uit de reglementering van de ziekenhuiswetgeving zoals ze de laatste jaren door de nationale Minister werd ingevoerd, dat een strikte geografische spreiding volgens de grenzen der officieuze ziekenhuisregio's niet als prioritair wordt beschouwd. De grote dichtheid van het Belgische wegnnet is allicht niet vreemd aan deze evolutie.

Een beleid van schaalvergroting door fusies en groeperingen van ziekenhuizen, maakt een gedetailleerde geografische spreiding ook minder evident.

Wel wordt in het kader van deze nationaal opgelegde reglementering een zo goed mogelijke geografische spreiding nagestreefd.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 4
van 17 oktober 1990
van de heer F. VERMEIREN

Maaltijdcheques in het onderwijs — Modaliteiten

Ingevolge een recente collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) en een beslissing van de Vlaamse Executieve zullen de leden van het onderwijzend personeel hun eindejaarstoelage integraal krijgen uitbetaald in de vorm van maaltijdcheques. De gegadigden zouden evenwel 44 frank per cheque als bijdrage moeten betalen.

In dit verband vernam ik van de geachte Minister graag het volgende.

1. Op welke basis zullen de cheques worden toegekend en door wie zal de verdeling geschieden?
2. Hoe zal de betaling van de werknemersbijdrage worden geregeld? Wordt het verschuldigde bedrag afgehouden van de wedde? Wat gebeurt er indien een leerkracht wegens ziekte afwezig is? Op welke begrotingspost komt het bedrag terecht dat aldus door de overheid wordt geïnd?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Het personeel van het onderwijs en van de psychosociaal-medisch-sociale centra georganiseerd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap zal het netto-bedrag van de eindejaarstoelage 1990 ontvangen in de vorm van maaltijdcheques. Dit netto-bedrag is gelijk aan het verschil tussen de bruto-eindejaarstoelage volgens de opgeschorte reglementering ter zake, en een theoretisch bedrag aan bedrijfsvoorheffing en, in voorkomend geval, sociale zekerheid.

Voor het voltijds tewerkgesteld personeel is het aantal maaltijdcheques gelijk aan 180 cheques. Voor het personeel met deeltijdse prestaties is het aantal cheques gelijk aan 180 vermenigvuldigd met een coëfficiënt. Deze coëfficiënt wordt berekend in functie van het opdrachtvolume en de duur van de prestaties tijdens de referentieperiode. De waarde van de cheques is gelijk aan 45 frank + nettobedrag gedeeld door aantal cheques.

De verdeling van de maaltijdcheques naar het personeel zal gebeuren per geïndividualiseerde aangekende zending.

2. De recuperatie van de eigen werknemersbijdragen ten belope van 45 frank per cheque gebeurt voor 1990 op het vakantiegeld dat in 1991 wordt uitbetaald. Voor een leerkracht die afwezig is wegens ziekte, wordt dezelfde procedure van berekening en verdeling toegepast. Vermits de eigen bijdrage wordt afgehouden van het vakantiegeld, dienen er door de overheid geen bedragen te worden geïnd.

Vraag nr. 5
van 18 oktober 1990
van de heer J. VALKENIERS

Universitair aanbod — Noodzaak rationalisatie

Onlangs verschenen in de pers cijfers over het studentenaantal in de verschillende universitaire studierichtingen. Deze cijfers kunnen wellicht op hun precisie worden betwist maar in globo duiden ze nogmaals op de dringende noodzaak van een rationalisatieprogramma op dit gebied. Reeds in 1982 heeft de geachte Minister in dit verband maatregelen genomen.

In 1987 was er vanwege de Vlaamse Interuniversitaire Raad een ernstige poging om tot een rationaliseringsprogramma te komen. Deze is voor een groot deel gestrand op communautaire bezwaren.

Is het volgens de geachte Minister niet hoogdringend dat de Vlaamse universiteiten worden aangemaand om op dit gebied tot een onderlinge afspraak te komen nu het onderwijs volledig tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat ik zijn stelling dat een taakverdeling en rationalisatie van het universitaire onderwijsaanbod dringend gewenst zijn, onderschrijf. In het op stapel staande ont-

werp-decreet zal de nodige ruimte worden gecreëerd waarin interuniversitaire samenwerking en overleg en gezamenlijke onderwijs- en onderzoeksactiviteiten kunnen plaatshebben.

Het is mijn overtuiging dat het overheidsbeleid met betrekking tot de rationalisatieproblematiek in eerste instantie voorwaardenscheppend moet zijn zodanig dat het onderwijsveld zelf door overleg de actielijnen van een herschikking en concentratie van het universitaire opleidingsaanbod waar de onderwijsvraag gering is, uittekent en uitvoert. Tesaamen met een vergroting van de beleidsruimte van de universiteiten inzake academisch, financieel en personeelsbeleid zal het ontwerp-decreet de nodige condities scheppen zodat de universiteiten zelf afspraken kunnen maken met het oog op taakafstemming en samenwerking.

Vraag nr. 10
van 23 oktober 1990
van de heer W. SEEUWS

Onderwijzend personeel taalgrensgemeenten — Weddeschalen

De basisschool Decroly te Ronse bestaat uit een Nederlandstalige en een Franstalige afdeling met één directie.

Beide afdelingen hebben een kleuterschool en een lagere school.

Alle leerlingen die er schoollopen zijn geografisch Vlamingen. Om te worden ingeschreven in de Franstalige afdeling moet de vader en het kind (kinderen) te Ronse gedomicilieerd zijn en moet de huisvader (of verantwoordelijke naar Belgisch recht) een verklaring afleggen dat de huis- of gebruikelijke taal het Frans is.

In Vlaanderen krijgt het onderwijzend personeel een weddeschaalwijziging verschillend van de Waalse sector. Dit geeft vooral voor de kleuterleidsters een aanzienlijk weddeverschil.

Het kan toch niet dat in eenzelfde school, in eenzelfde gebouw, de ene leerkracht een andere maandelijks wedde zou ontvangen dan de andere. In sommige gevallen kan het maandelijks verschil tot vijfduizend frank oplopen.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij te laten weten welke weddeschaal het onderwijzend personeel van vermelde instelling wordt toegekend ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de door de Vlaamse Executieve getroffen maatregel betreffende de weddeaanpassing van de kleuterleidsters geldt voor alle personeelsleden die voor de uitoefening van voormeld ambt een weddetoelage ontvangen ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, dus ook voor de personeelsleden van Franstalige afdelingen van onderwijsinstellingen die in het Nederlands taalgebied zijn gevestigd.

Vraag nr. 15
van 29 oktober 1990
van de heer F. VERMEIREN

Onderwijsinstellingen voor hoger kunstonderwijs — Administratief beheer

Het minimumbedrag van het inschrijvingsgeld opgelegd aan studenten van het hoger onderwijs met volledig leerplan is ook van toepassing op studenten van het hoger kunstonderwijs met volledig leerplan van de eerste, de tweede en de derde graad en dit met ingang van het academiejaar 1990-1991.

Anderzijds worden de onderwijsinstellingen voor hoger kunstonderwijs van de eerste graad nog administratief beheerd door de diensten van het kunstonderwijs.

Graag vernam ik van de geachte Minister waarom deze onderwijsinstellingen niet formeel zijn overgegaan naar het departement Onderwijs.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat de onderwijsinstellingen voor hoger kunstonderwijs nog administratief worden beheerd door de Dienst voor Kunstonderwijs en dat deze dienst integraal deel uitmaakt van het departement Onderwijs.

De opsplitsing van het kunstonderwijs naar de Administratie Secundair Onderwijs, Hoger Onderwijs en Permanente Vorming, zal gebeuren samen met de herstructurering van het departement.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
 EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 2
van 17 oktober 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gemeenteraad Linkebeek — Taalgebruik

Op 3 oktober 1990 had ik eens temeer het genoegen de gemeenteraadszitting van Linkebeek bij te wonen en dit eens temeer te mijner instructie en informatie.

Opnieuw heb ik kunnen vaststellen dat de gebruikelijke taal in de gemeenteraadszittingen het Frans is.

De waarnemende voorzitter leidt weliswaar in het Nederlands de debatten, maar :

1. staat toe dat de gemeenteraadsleden in het Frans toelichting geven bij de agendapunten ;
2. is zelf niet bij machte noch iemand anders van de aanwezigen om op technisch vlak enige toelichting te verlenen, noch enige uitleg te geven over de aangebrachte punten in het Nederlands.

De toelichting geschiedt alleen door een ander gemeenteraadslid in het Frans.

Zal de geachte Gemeenschapsminister eens temeer de beslissingen getroffen in deze gemeenteraad vernietigen ?

Antwoord

Ik dank het geachte lid voor de verstrekte informatie, en verzeker hem dat ik, zoals hem zeker niet onbekend zal zijn, het taalgebruik van de gemeenteraden in de randgemeenten op de voet volg, conferatur onder meer mijn vernietigingsbeslissing van de besluiten van de gemeenteraad van Linkebeek van 7 mei 1990 en van 28 juni 1990.

Dienaangaande zal de lijn die werd gevolgd, worden volgehouden en waar nodig zal worden opgetreden.

Vraag nr. 3
van 19 oktober 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Bevoegdheid gemeenteraad — Straatnamen

In Oud-Heverlee, deelgemeente Haasrode, werd een straatnaam gegeven in een nieuwe verkaveling, namelijk de Berrekenstraat.

Gemeenteraadsleden delen me mede dat deze straatnaamgeving nooit ter sprake kwam op de gemeenteraad.

Mag ik vernemen of deze straatnaam wettelijk is ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de materie van de straatnaamgeving wordt beheerst door het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen (Belgisch Staatsblad van 7 april 1977), zoals gewijzigd bij decreet van 1 juli 1987 (Belgisch Staatsblad 1 september 1987).

Het voornoemde decreet bepaalt in artikel 1 dat alleen de gemeenteraad bevoegd is om de naam van openbare wegen en pleinen vast te stellen of te wijzigen.

Wat betreft het vaststellen van de naam van nieuwe wegen en pleinen bovendien door het initiatiefnemend gemeentebestuur een aantal wettelijke vereisten te worden nageleefd, met name :

- het voornemen om een bepaalde naam te geven door openbare aanplakking bekend maken evenals een proces-verbaal opstellen waarin de ingediende opmerkingen en bezwaren van de burgers worden opgenomen (zie artikel 4, 3° en artikel 5) ;
- advies vragen aan de gemeentelijke raad voor cultuur en culturele vrijetijdsbesteding : dit advies is niet bindend (zie artikel 4, 2°) ;
- advies vragen aan de provinciale commissie voor plaatsnaamgeving : het betrokken advies is evenmin bindend (zie artikel 6, § 1 en 2).

Indien het inderdaad zo is dat, zoals het geachte lid het in dit concrete geval heeft gesteld, de gemeente-

raad zelfs in genen dele betrokken is geworden bij de procedure van naamgeving, dan zal de betwiste straatnaam niet op wettelijke wijze zijn toegekend. Artikel 8 van het voornoemde decreet legt overigens aan de gemeenten de verplichting op om de beslissingen van de gemeenteraden inzake naamgeving aan openbare wegen en pleinen, samen met de volledige dossiers waaruit moet blijken dat het decreet werd nageleefd, aan de toezichthoudende overheid toe te zenden.

Vraag nr. 4
van 22 oktober 1990
van de heer J. DEVOLDER

Artikel 5.5 stedenbouwwet — Interpretatie

Artikel 55 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, zoals gewijzigd door latere wetten en decreten, bepaalt in paragraaf 1 dat de aanvrager van een bouwvergunning de mogelijkheid heeft bij de bestendige deputatie beroep aan te tekenen tegen een weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen, van de gemachtigde ambtenaar en bij afwezigheid van een beslissing.

De aanvrager of zijn raadsman, het college van burgemeester en schepenen of zijn gemachtigde, alsook de gemachtigde ambtenaar worden op hun verzoek door de bestendige deputatie gehoord.

In de procedure van beroep bij de Vlaamse Executieve — of bij delegatie de Gemeenschapsminister bevoegd voor de ruimtelijke ordening — worden de aanvrager of zijn raadsman, alsook het college van burgemeester en schepenen of zijn gemachtigde op hun verzoek door de Minister of diens gemachtigde gehoord.

De wet op de stedenbouw voorziet niet in de mogelijkheid dat de bestendige deputatie een lid van haar college of een andere gemachtigde aanwijst om de partijen te horen.

De provinciewet, inzonderheid titel VII, hoofdstuk 2, organiseert de werking van de bestendige deputatie.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat bij toepassing van de bepalingen van de provinciewet, met betrekking tot de bouw- en verkavelingsberoepen, een lid van bestendige deputatie, al dan niet bijgestaan door een ambtenaar, namens de bestendige deputatie de partijen kan horen? Een dergelijke **procedureregeling** kan de afhandeling van de beroepen bespoedigen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Ik heb de eer er het geachte lid op te wijzen dat de materie der ruimtelijke ordening tot de bevoegdheid behoort van de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting aan wie het derhalve toekomt de wet van 29 maart 1962 waarnaar de vraagstelling verwijst, en derhalve ook artikel 55 houdende de procedureregels inzake bouw- en verkavelingsberoepen, te interpreteren.

Het geachte lid heeft dus terecht eenzelfde vraag gericht aan de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Voor het overige, in zoverre zijn vraag betrekking heeft op de draagwijdte van de organieke bepalingen van de provinciewet in verband met de werking van de bestendige deputatie, kan ik enkel benadrukken dat hij zich ter zake dient te wenden tot de nationale overheid, met name de Minister van Binnenlandse Zaken, bevoegd inzake deze nationale wetgeving.

Vraag nr. 5
van 26 oktober 1990
van de heer W. CORTOIS

Vernietiging door toezichthoudende overheid — Reactie gemeentelijke overheid

Het is mogelijk dat een gemeentelijke overheid een beslissing neemt die identiek is aan een vroegere beslissing die werd vernietigd door de toezichthoudende overheid, zonder zich te richten naar de motieven van de vernietigingsbeslissing. Niet zelden leidt dit tot een carroussel van herhaaldelijk hernemen en vernietigingen van eenzelfde beslissing.

Kan de gemeentelijke overheid, ingeval van vernietiging van een beslissing door de toezichthoudende overheid wegens onwettigheid, regelmatig de beslissing hernemen zonder de gebreken te herstellen die de toezichthoudende overheid in een definitief geworden beslissing heeft vastgesteld?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het antwoord op zijn vraag ontkennend luidt, wat de regelmatigheid van een dergelijk besluit betreft. Immers de vaste rechtspraak van de Raad van State leert dat wanneer een gemeentelijke overheid, wier beslissing werd vernietigd, eenzelfde beslissing neemt, zij machtoverschrijding pleegt en de beginselen van het administratief toezicht miskent.

De Raad van State werpt de bedoelde machtoverschrijding ambtshalve op en een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de toezichthoudende overheid waarbij de „tweede” beslissing wordt vernietigd, is niet gegrond.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 6
van 22 oktober 1990
van de heer H. VAN WAMBEKE

N 42 — Aansluiting met Zottegem

Enkele weken geleden werd het nieuw gedeelte van de N 42 tussen Geraardsbergen (Ophasselt) en Herzele

(Steenhuize) voor het verkeer opengesteld. Dit vak is evenwel maar gedeeltelijk in gebruik, met name voor de aansluiting met Brakel, doch niet met Zottegem. Een miljoen investering ligt derhalve ongebruikt.

Ik zou het op prijs stellen van de geachte Minister te vernemen :

1. waarom de aansluiting met het nog niet vernieuwde gedeelte van de N 42 in Steenhuize verbroken blijft ;
2. wat de geachte Minister meent te moeten doen om het vernieuwde gedeelte van deze N 42 volledig in gebruik te kunnen nemen ;
3. of er reeds een datum vastligt om het laatste gedeelte (Steenhuize-Grotenberge) van de N 42 te moderniseren.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het deel van de rechtstrekking van de N 42 te Ophasselt, gelegen ten noorden van de N 8, Ninove-Brakel, nog niet voor het verkeer werd opengesteld omdat nog veiligheidsmaatregelen te treffen zijn voor het kruispunt van de N 42 met de Assestraat, zijnde een belangrijke gemeenteweg die de verbinding vormt tussen de deelgemeente Steenhuize-Wijnhuize van Herzele en de deelgemeente Erwetegem van Zottegem. Het deel Grotenberge-Steenhuize van de N 42 (rechtstrekking Sint-Lievens-Esse) is voorzien op het reserveprogramma 1991.

Vraag nr. 11 van 30 oktober 1990 van de heer G. JANZEGERS

Kasseiwegen — Subsidiëring aanleg en herstel

Onlangs nam de gemeenteraad van Glabbeek een principiële beslissing, om een aantal landbouwwegen te verbeteren. Een goed initiatief, ware het niet dat het verbeteren van wegen enkel kan gebeuren met asfalt of met beton. Immers de bestaande subsidiereglementen bepalen dat enkel werken met beton of asfalt in aanmerking komen voor een overheidstoelage van 60 ten honderd van de kosten.

Mensen en verenigingen die begaan zijn met de leefbaarheid van het platteland wijzen er op dat hierdoor de bestaande kasseiwegen op termijn gedoemd zijn om te verdwijnen.

Dit zou jammer zijn om uiteenlopende redenen. Niet alleen hebben kasseiwegen een hoge esthetische en landschappelijke waarde (ze worden bij heel wat restauraties gebruikt, ook in de steden) ; ze porren de automobilist ook aan tot een kalmer rijgedrag wat de verkeersveiligheid bevordert.

Vermits de uitgangspunten inzake infrastructuur en vervoer van het Vlaamse regeerprogramma onder meer de veiligheid van de weggebruikers en de bezorgdheid om de ecologische aspecten omvatten, is mijn vraag aan de geachte Gemeenschapsminister of hij de aanleg of het heraanleggen van kasseiwegen niet

kan stimuleren via een wijziging van de bestaande subsidiereglementen.

Antwoord

De subsidiëring van werken tot de aanleg en verbetering van landbouwwegen behoort tot de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 79 (zitting 1989-1990) van 8 oktober 1990 van mevrouw M. VOGELS

Welzijnszorginstellingen Vlaanderen — Profiel

Soms denken Vlamingen dat hun aanwezigheid in Brussel zich vooral moet uiten via grote gebouwen. Veel essentiëler vooral voor de Brusselse Vlamingen zelf is het feit dat zij te allen tijde beroep kunnen doen op een Vlaamse hulpverlening.

Kan de geachte Minister mij in verband met de volgende gesubsidieerde welzijnszorginstellingen in de Vlaamse Gemeenschap (opgesplitst naar enerzijds het Vlaamse, anders het Brusselse Gewest) :

- de centra voor maatschappelijk werk (CMW) ;
- de consultatiebureaus voor levens- en gezinsvragen (CLG) ;
- de jongerenadviescentra (JAC) ;
- het forensisch welzijnswerk ;

antwoorden op volgende vragen ?

1. Hoeveel uren in totaal per week zijn deze centra toegankelijk voor het publiek en hoe zijn deze uren gespreid over welk aantal adressen (onthaalplaatsen) ?
2. Welk van deze openingsuren op werkdagen is te situeren buiten de klassieke kantooruren (vóór 9 uur en na 17 uur) en hoe zijn deze uren gespreid over welk aantal adressen (onthaalplaatsen) ?
3. Welk aandeel van deze openingsuren is te situeren tijdens het weekend en hoe zijn deze weekendopeningsuren gespreid over welk aantal adressen (onthaalplaatsen) ?

Bovendien wou ik graag vernemen of er naast deze particuliere gesubsidieerde welzijnszorgcentra analoge openbare diensten voor het publiek toegankelijk zijn

buiten de kantooruren (op werkdagen) en tijdens het weekend en zo ja, hoeveel, op hoeveel adressen (onthaalplaatsen) en met hoeveel openingsuren.

Ten slotte zou ik het op prijs stellen te vernemen of er nog andere door de Gemeenschapsminister gesubsidieerde extramurale voorzieningen inzake „bijstand aan personen” (naast het hoger vernoemde) voor het publiek toegankelijk zijn buiten de kantooruren (op werkdagen) en tijdens het weekend en zo ja, met hoeveel openingsuren en op hoeveel adressen (onthaalplaatsen).

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ik haar, gelet op de omvang van de gevraagde informatie en de daartoe vereiste dossier- en uurroosteranalyse, het antwoord op de gestelde vraag rechtstreeks zal bezorgen.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

**Vraag nr. 86 (zitting 1989-1990)
van 25 juni 1990
van de heer P. BREYNE**

BRT — Religieuze uitzendingen

Ook in een gesecculariseerd en pluralistisch Vlaanderen wordt mijn inziens door een groot deel van de bevolking erkend dat godsdienst en geloof levensaspecten zijn die midden in het maatschappelijk gebeuren staan en hun weerklank moeten vinden in de media, die van dit leven de spiegel moeten zijn.

In de ons omringende landen blijkt dat geen probleem te zijn. De BBC brengt op haar vier nationale radiozenders wekelijks zeven uur godsdienst, met onder meer een vaste rubriek in de dagelijkse morgenmagazines. Dit is ook het geval voor de Duitse nationale informatieradio Deutschlandfunk en de regionale Länderradio's.

In schrille tegenstelling hiermee worden op BRT-radio de religieuze uitzendingen meer en meer in de marginaliteit gedrongen. Op BRT 2 (nu Radio 2) werd het religieuze programma afgevoerd. Op BRT 1 (Radio 1) werd het zondagse KTRC-magazine zonder enige raadpleging of verwittiging van de verantwoordelijken verplaatst naar de zondagavond 19.30 uur, dus pal op het uur van het TV-journaal en dus op een weinig beluisterd uur.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister welke de argumenten zijn van de raad van beheer van de BRT voor de stelselmatige aftakeling van het religieuze element in de programmatie.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid de door de BRT verstrekte argumentatie, meedelen.

„Er is geen sprake van een stelselmatige aftakeling van het religieuze element in de programmatie bij BRT-radio.

Wekelijks gaat op Radio 1 minimum 2 uur zendtijd naar religieuze of vrijzinnige programma's. Een belangrijk deel van de zendtijd wordt ingevuld door erkende verenigingen en stichtingen. Radio 1 zelf zorgt wekelijks voor de programmatie van de rooms-katholieke eucharistieviering. Op feestdagen worden daarenboven nog speciale erediensten uitgezonden.

De herschikking van de vooravondprogrammatie op Radio 1 gebeurt uitsluitend om te beantwoorden aan de noden van het luisterpubliek en heeft geen invloed op het totaal van de zendtijd van de religieuze en andere gastprogramma's.

Een en ander heeft te maken met het feit dat Radio 1 het pilootnet is waarop de verkeersinformatie wordt uitgezonden, ook de verkeersinformatie die via het RDS-systeem naar de andere netten wordt doorgeprikt. Omdat de avondspits van het verkeer steeds later uitloopt (tot na 19 uur) werd beslist het programma „Neem je tijd” te verlengen tot 19 uur. Dit programma is bestemd voor automobilisten en kan op elk moment worden onderbroken voor verkeersinformatie, wat in de gastprogramma's niet kan.

Overigens is het helemaal niet zeker dat de religieuze en andere gastprogramma's daardoor minder zullen worden beluisterd.

De beheersorganen van de BRT hebben zich voorgenomen na een proefperiode van een half jaar de situatie te evalueren en zo nodig de passende maatregelen te treffen.”

**Vraag nr. 111 (zitting 1989-1990)
van 3 oktober 1990
van de heer W. KUIJPERS**

Vlaamse Wereldomroep — Golfgroetenprogramma

De Vlaamse Wereldomroep (BRT) programmeert vanaf 15 september 1990 een Zaterdag-Golfgroetenprogramma tussen 17 en 18 uur voor al de bemanningsleden van de Zinnia, de Myosotis en de Iris.

In de persmededeling hierover lezen we dat er gezien de beperkte zendtijd en het aantal bemanningsleden (ongeveer 200), een wachttijd is. Anderzijds moeten ook de Franstaligen via dit overigens lofwaardig initiatief hun groeten, verzoeken en mededelingen overmaken. Dit niettegenstaande de RTBF een eigen Radio International als wereldomroep ter beschikking heeft en de Vlaamse Wereldomroep, naast de Nederlandse-, Duitse-, Engelse- en Spaanse redactiegroepen, ook een Franse afdeling bezit.

Onze gemeenschapszenders beschikken over een programma-autonomie maar ik meen dat de belangen van de Vlaamse bemanningsleden hier voorrang hebben en aldus wil ik de beleidsaandacht van de geachte Minister vragen. Het inroepen van militair-organisatorische dienstredenen lijkt nu al evenzeer weinig ter zake doend, vermits de gewenste infrastructuur en redactie bestaat.

Wat onderneemt de geachte Minister opdat ieder be-
manningslid en zijn familie over voldoende communi-
catietijd kan beschikken ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid
meedelen wat volgt.

De wereldomroep heeft een traditie van meer dan 40
jaar in het uitzenden van groeten voor allerlei doel-
groepen (missiewerkers, zeelieden, ontwikkelingswer-
kers).

Steeds, en nu nog, omvatten deze programma's een
minderheid aan groeten in andere talen dan het Neder-
lands (Frans, Duits, Italiaans, soms Engels). Dit prin-
cipe is ook geldig voor de Golfgroeten. In de totnogtoe
uitgezonden programma's (15 — 22 — 29 september)
kwamen volgende Franstalige groeten voor :

15 september : 2 voor de Zinnia, respectievelijk 9 en
18 seconden ; 1 voor de Myosotis van
21 seconden. In totaal dus 48 seconden
in een programma van 55 minuten ;

22 september : 2 voor de Myosotis van respectievelijk
6 en 32 seconden. In totaal dus 38 se-
conden in een programma van 55 mi-
nuten.

Deze verhoudingen zijn niet van die aard dat ze de
duur van de Nederlandstalige groeten in het gedrang
brengen.

Voortgaand op bovenstaande gegevens, verstrekt door
de BRT, meen ik dat zich geen feiten hebben voorge-
daan die een eventuele tussenkomst van de voogdij-
overheid zouden kunnen rechtvaardigen.

Vraag nr. 3 van 19 oktober 1990 van de heer E. VAN VAERENBERGH

KVS Brussel — Onveiligheid gebouw

Het gebouw van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg
(KVS) te Brussel, eigendom van de stad Brussel, ver-
keert in een erbarmelijke toestand (zie Nieuwsblad 10
oktober 1990 en Gazet van Antwerpen 12 oktober
1990).

Wat onderneemt de geachte Minister om de veiligheid
van acteurs, theaterbezoekers en toevallige voorbijgan-
gers te waarborgen na de alarmerende berichten in de
pers over vallende stenen en de onveiligheid ?

Antwoord

Als antwoord op zijn gestelde vraag kan ik het geachte
lid het volgende meedelen.

De stad Brussel is eigenaar van de Koninklijke Vlaam-
se Schouwburg. Het is dus aan de stad Brussel het
initiatief te nemen om de veiligheid van acteurs, thea-
terbezoekers en voorbijgangers te waarborgen.

Een eventueel door de stad Brussel ingediend renova-
tiedossier kan volgens het koninklijk besluit van 22
februari 1974 betreffende de staatstussenkomst inzake
toelagen voor het uitvoeren van culturele en infrastruc-
tuurwerken uitgevoerd door de provincies, gemeenten,
worden gesubsidieerd.

Het dossier dient dan conform het besluit van de
Vlaamse Executieve van 21 juni 1989 bij de Algemene
Technische Diensten van de Vlaamse Gemeenschap te
worden ingediend.

Tevens wil ik er het geachte lid op wijzen dat de Vlaam-
se Executieve op 3 oktober 1990 haar goedkeuring
hechte aan het voorontwerp van decreet betreffende
het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies
voor bepaalde onroerende investeringen die in het
Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies
of de gemeenten worden gedaan. Mijn kredieten voor
de gesubsidieerde sector zullen worden opgenomen in
dit Investeringsfonds.

Na goedkeuring van dit decreet door de Vlaamse Raad
ben ik niet meer gemachtigd om de ondergeschikte
besturen voor deze materies te subsidiëren op de tradi-
tionele wijze.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 250 (zitting 1989-1990) van 24 september 1990 van de heer A. LARIDON

Eindejaarspremie in het onderwijs — Maaltijdcheques

De leerkrachten zullen eind 1990 hun eindejaarspremie
ontvangen in de vorm van maaltijdcheques.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of het bruto- ofwel nettobedrag van de eindejaars-
premie in maaltijdcheques zal worden uitgekeerd ;
2. of dit voor de betrokken personeelsleden uiteinde-
lijk financieel en fiscaal een neutrale, een voordelige
of een nadelige operatie betekent ;
3. of zoals in de privé-sector de leerkrachten een eigen
geldelijke bijdrage zullen moeten storten bovenop
het bedrag van de maaltijdcheques ;
4. wat de geldigheidsduur van deze maaltijdcheques
zal zijn ;
5. of de regeling van de maaltijdcheques ook van toe-
passing zal zijn op leerkrachten die in een onderwijs-
instelling werkzaam zijn waar een restaurant of ref-
ter ter beschikking staat ;
6. of bij toepassing van het systeem van maaltijdche-
ques de berekening van de eindejaarspremie nog
steeds deels zal bestaan uit een voor iedereen gelijk
vast bedrag en anderdeels een percentage van de
wedde ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Het personeel van het onderwijs en van de psycho-medisch-sociale centra georganiseerd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap zal het netto-bedrag van de eindejaarstoelage 1990 ontvangen in de vorm van maaltijdcheques.
2. In de uitgewerkte procedure voor de berekening van de eindejaarstoelage 1990 werd ernaar gestreefd dat de omzetting van de eindejaarstoelage in maaltijdcheques voor de betrokken personeelsleden financieel en fiscaal een neutrale operatie betekent.
3. De betrokken personeelsleden van het onderwijs en van de psyche-medisch-sociale centra georganiseerd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, zullen inderdaad een eigen geldelijke bijdrage moeten storten, bijdrage die is vastgesteld op 45 frank per maaltijdcheque.
4. Aan de firma die werd belast met de uitgifte van de maaltijdcheques werd de opdracht gegeven de geldigheidstermijn ervan ten minste tot 31 december 1991 te laten lopen.
5. Het antwoord op deze vraag is bevestigend.
6. Het antwoord op deze vraag is eveneens bevestigend.

**Vraag nr. 272 (zitting 1989-1990)
van 10 oktober 1990
van de heer F. VERMEIREN**

Onderwijs voor sociale promotie — Inschrijvingsgelden

Het sterk opvoeren van de inschrijvingsgelden voor het onderwijs voor sociale promotie (OSP) zorgt voor een flinke achteruitgang van het leerlingenaantal.

Daarenboven worden enkele belangrijke verschillen vastgesteld tussen het Nederlandstalig en het Franstalig onderwijs.

Indien in het Franstalig regime per lesuur 20 frank wordt gevraagd, het dubbele van het Nederlandstalig stelsel dan wordt deze ogenschijnlijke voordelige maatregel volledig omgebogen door het feit dat het Franstalig regime een maximum van 3.000 frank bepaalt. In de praktijk zijn dus alle Nederlandstalige technische leergangen duurder dan de Franstalige, daar waar de omvangrijke lessenspakketten leiden naar belangrijker diploma's.

In het Franstalig regime moeten dienstplichtigen niet betalen en vergoede werklozen moeten slechts voor enkele cursussen betalen. In het Nederlands stelsel daarentegen moeten deze dienstplichtigen en vergoede werklozen betalen voor alle taalcursussen en voor heel wat andere.

Deze toestanden zijn vooral nadelig voor de Vlaamse scholen in het Brusselse waar, ingevolge de vrijheid van taalkeuze van het gezinshoofd, de Franstalige scho-

len meer inschrijvingen boeken alleen al omdat zij goedkoper zijn.

Welke maatregelen neemt de geachte Minister om de lat gelijk te leggen ?

Antwoord

Het geachte lid stelt dat 'er een flinke achteruitgang is van het leerlingenaantal in het onderwijs voor sociale promotie ingevolge het sterk groeien van de inschrijvingsgelden.

Indien het geachte lid deze stelling poneert, is mij niet duidelijk waarom hij mij dan bij vraag nummer 1 van 17 oktober 1990 naar de terugslag vraagt van de maatregelen op de studentenpopulatie (Vr. en Antw., Vl. R., 1990-1991, Nr. 2 van 12 november 1990, bladzijde 68).

Het aantal cursisten OSP steeg ten opzichte van het schooljaar 1986-1987 in de voorbije 3 jaar met 21,8 ten honderd.

Dat de maatregelen niet dezelfde zijn in de Vlaamse en in de Franse Gemeenschap vloeit voort uit de bevoegdheidsautonomie die deze Gemeenschappen bekomen hebben, wat de mogelijkheid insluit een eigen politiek te voeren en eigen prioriteiten te leggen.

Het globaal beeld dat door het onderwijs in de Franse Gemeenschap deze dagen te zien geeft, lijkt mij overigens niet een referentiepunt om — zoals het geachte lid suggereert — de lat gelijk mee te leggen.

Ik hoop oprecht dat ook de Franse Gemeenschap een eigen positieve dynamiek kan ontwikkelen conform haar eigen visies en dit in het belang van de honderduizenden Franstalige leerlingen en hun ouders in ons land.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

**Vraag nr. 166 (zitting 1989-1990)
van 9 april 1990
van de heer J. LOONES**

Kusttram — Tweektalige handelsreclame

Sedert enkele weken wordt het kuststraatbeeld regelmatig opgefleurd door een erwtentram.

De gegeerde kusttram, geheel beschilderd, voert reclame voor een merk van erwten, onder volgend — in grote letters aangebracht — devies : „U weet wat u koopt”, „Vous savez ce que vous achetez”.

Ook bij andere soortgelijke reclames merken wij dat de adverteerders zich, op openbare voertuigen, tot het publiek richten in andere talen dan het Nederlands.

Waar eerst en vooral kan worden getwijfeld aan het commercieel nut van dergelijke handelswijze, is het in

ieder geval zo dat daardoor verkeerdelijk de indruk wordt gewekt dat de Kust tweetalig is.

Dit doet bovendien afbreuk aan de zeer lovenswaardige inspanningen, in steeds bredere kring, om de Vlaamse eigenheid van de Vlaamse Kust te beklemtonen.

Dit doet overigens niets af van onze vanzelfsprekende gastvrijheid en de meertaligheid tegenover onze bezoekers.

De volgende vragen kunnen worden gesteld.

1. Heeft de geachte Minister, bevoegd voor het openbaar vervoer, ook bevoegdheid in deze materie, met name de handelsreclame op openbare voertuigen ?

2. Welke reclameprojecten werden in welke talen toegestaan voor welke bedragen ?
3. Is dergelijke meertalige reclame niet strijdig met de taalwetgeving ?
4. Welke maatregelen of initiatieven neemt de Minister om te komen tot een streekeigen en stijlvolle, eentalige handelsreclame op de openbare voertuigen ?

Antwoord

1. De Raad van Bestuur van de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen (NMVB) is bevoegd inzake handelsreclame op autobussen en trams.
2. Hieronder volgt een overzicht van de trams met publiciteit tijdens de zomerperiode 1990.

Tram nummer	Thema	Taal	Opmerkingen	Duur van de campagne	Omzet HMT	Omzet NMVB	Wijze van publiciteit
6017	Sunparks	Nederlands	Engelse term „Sunparks international”	1 jaar	—	500.000	geschilderd
6036	Pisang Ambon	Nederlands	Engelse term „The original”	15/7/90 → 15/10/90	375 .000	—	met vinyl bekleed
6004	Gouden Gids	Nederlands		1/6/90 → 31/10/90	5 0 0 . 0 0 0	—	geschilderd
6006	Kanker (Belgisch werk tegen kanker)	viertalig (NL/F/E/D)	—	1 jaar	—	550.000	geschilderd
6007	BRT-tram	Nederlands	—	1 jaar		sponsor-overeenkomst	geschilderd
6010	Meli	viertalig (NL/F/E/D)	—	1 jaar	—	500.000	geschilderd
6011	Hak	Nederlands en Frans	—	1/3/90 → 31/8/90	500.000	—	met vinyl bekleed
6016	Chiquita + Het Laatste Nieuws	Chiquita : Nederlands en Frans HLN : Nederlands	—	1 jaar		sponsor-overeenkomst	geschilderd
6018	Meli	viertalig (NL/F/E/D)	—	1 jaar	—	500.000	geschilderd
6022	Nivea	Nederlands	—	1 jaar		sponsor-overeenkomst	met vinyl bekleed
6037	BRT	Nederlands	—	1 jaar		sponsor-overeenkomst	geschilderd
6028	Baraka	Nederlands	—	1 jaar		sponsor-overeenkomst	geschilderd

- 3/4. Alhoewel private handelsreclame strikt genomen niet onder toepassing van de taalwet valt, streeft de NMVB ernaar dat deze in Vlaanderen eentalig Nederlands is. Meertalige reclame in een toeristische streek, zoals de Kust, blijft de uitzondering.

In ieder geval eist de NMVB van firma's die op haar voertuigen reclame aanbrengen, dat de taalwetgeving zou worden nageleefd.

**Vraag nr. 235 (zitting 1989-1990)
van 29 augustus 1990
van de heer M. SCHOETERS**

Oprichting Vlaamse Vervoercommissie — Opportuniteit

In uitvoering van het Vlaams regeerakkoord werd door de Vlaamse Executieve beslist tot de oprichting van de Vlaamse Havencommissie. De recente adviezen die door deze Commissie werden uitgebracht in de zeer moeilijke aanvangsfase van haar werkzaamheden, hebben aangetoond dat deze Commissie zeer goed werk kan leveren en een waardevol instrument is voor het uitstippelen van het Vlaams havenbeleid. De hierbij gehanteerde formule en de bekomen resultaten tonen aan dat de goede weg wordt bewandeld.

De reden waarom de Vlaamse overheid zo een commissie heeft opgericht, is te vinden in het grote sociaal-economisch belang dat aan het havengebeuren in Vlaanderen moet worden gehecht.

Afgaande op de maatgevende economische indicatoren, de invloed op onze maatschappij en het leefmilieu, is de ganse vervoersector in Vlaanderen nog van groter belang voor onze toekomst en onze welvaart. Onze ligging midden in een Europa in volle ontwikkeling is hier zeker niet vreemd aan. Vandaar dat het mij nuttig lijkt om op dezelfde basis als dit is gebeurd voor de Havencommissie, een Vlaamse Vervoercommissie op te richten die de vele problemen en verzuchtingen van de sector mits de nodige wetenschappelijke achtergrond, zou kunnen adviseren.

Zij zou in dit verband volgende ontwerpen moeten behandelen :

- het wegvervoer ;
- de binnenvaart ;
- het spoorvervoer ;
- het luchtvervoer ;
- het openbaar vervoer.

Hier wordt zowel over gewestelijke als nationale materies gehandeld. Nochtans zijn beide materies met elkaar verweven en is het niet meer dan normaal dat de Vlaamse Executieve over beide een gefundeerd advies kan bekomen van een onafhankelijke commissie, om op deze wijze gefundeerde adviezen te kunnen verstrekken aan de nationale overheid of om haar standpunt te kunnen overmaken.

Graag had ik vernomen of de geachte Minister mijn visie deelt en of de bereidheid bestaat zo'n Vlaamse Vervoercommissie op te richten.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, en de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat het in het leven roepen van een onafhankelijk adviesorgaan waarin de globale vervoersproblematiek zou aan bod kunnen komen, in beginsel mijn

instemming wegdraagt. Het lijkt mij evenwel noodzakelijk dat zulk een adviesorgaan op een gestructureerde wijze moet kunnen werken, zoals dit trouwens ook het geval is met de Vlaamse Havencommissie waarnaar wordt gerefereerd.

Het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen dat in opdracht van het Vlaamse Gewest werd opgemaakt, kadert in dit voorstel. Voor wat de goederenstromen betreft bestaat er in ieder geval een overlapping tussen een Vlaamse Vervoercommissie en de Vlaamse Havencommissie aangezien de voornaamste goederenstromen hun ontstaan vinden in de activiteiten van de Vlaamse Zeehavens en de „eigen” economische activiteiten van al dan niet havengebonden sectoren.

Voor wat de mobiliteitsaspecten in het algemeen en van personen in het bijzonder betreft bevat het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen een voorstel tot een Vlaamse Adviesraad voor Verkeer en Vervoer.

Aangezien thans de consultatieprocedure over het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen werd ingezet, acht ik het wenselijk om de resultaten daarvan af te wachten en na te gaan volgens welke formule een permanent overleg inzake mobiliteit tussen al de geledingen van de maatschappij in Vlaanderen best kan worden georganiseerd.

**Vraag nr. 249 (zitting 1989-1990)
van 17 september 1990
van de heer A. BECKERS**

A 12 (sectie Laageind — Nederlandse grens) — Gezamenlijke uitvoering Openbare Werken en NMBS

Door Openbare Werken en Verkeer van de Vlaamse Gemeenschap zou in de loop van 1990 een aanbesteding worden uitgeschreven voor de aanleg van de A 12 Havenweg-sectie Laageind — Nederlandse grens.

Het ontwerp voorziet in een goederenspoor over een groot gedeelte van de autosnelwegsectie. Dit goederenspoor sluit aan op de tunnel die op dit ogenblik ten laste van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) wordt gebouwd tussen het Laageind en het aangepaste rond punt.

Een gezamenlijke uitvoering dringt zich dus op.

In het verleden waren hieromtrent geen problemen.

Nu zouden er moeilijkheden opgedoken zijn over de kostenverdeling tussen de Vlaamse Gemeenschap en de NMBS en dit met vertraging tot gevolg. De aanleg van de gemeenschappelijke havenweg is nochtans prioritair, zeker voor de Spoorwegen.

Deze verbinding zou toelaten de vaste noordlandbrug in dienst te nemen als levensnoodzakelijk alternatief voor de betrokken bedrijven (BASF, containerterminal, . . .) ten opzichte van de beweegbare Lillobrug, die thans de enige toegang vormt tot het havengebied Rechteroever. Bij elke ophaling van de brug ontstaat er verkeersopstopping en bij defect (hetgeen niet denkbeeldig is), ligt Antwerpen-Noord plat.

De inzet van de beide Voogdijministers is noodzakelijk om aan deze absurde toestand een eind te stellen. De

beide openbare diensten die het algemeen belang moeten behartigen, maar dit belang door hun houding tegenwerken, dienen tot de orde geroepen en samen te werken.

Wanneer denkt de geachte Minister aan deze toestand een einde te stellen ?

Wanneer zullen de werken aanvangen ? Zo nodig kan toch worden begonnen met de aanbesteding en de financiële regeling kan achteraf worden beslecht.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

De Dienst der Wegen-Antwerpen plant inderdaad in 1990 een aanbesteding voor de A 12 (sectie **Laageind-Nederlandse grens**). Hierin zijn alle grondwerken inbegrepen, inclusief deze voor het goederenspoor aan te leggen in de middenberm van deze autosnelwegsectie.

Omtrent de tenlasteneming van bepaalde kosten door de NMBS zijn de onderhandelingen nog niet beëindigd. Deze gesprekken verlopen volgens het voorziene schema en te gepasten tijde zullen de voorstellen voor beslissing aan de Voogdijministers worden overgemaakt.

De aanvang der grondwerken is voorzien na het opspuiten van zand in depot afkomstig uit de bochtafsnijding van het Kanaaldok ter hoogte van Berendrecht. Als datum voor de eigenlijke aanvraag van deze grondwerken kan april 1991 worden vooropgezet.

**Vraag nr. 257 (zitting 1989-1990)
van 17 september 1990
van de heer J. ANSOMS**

Fietspaden in Vlaanderen — Realisaties

Het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen bevat de intentie om ernstig werk te maken van de aanleg van fietspaden langs de gewestwegen in Vlaanderen.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. hoeveel kilometer gewestwegen Vlaanderen heeft (zonder autosnelwegen) ;
2. hoeveel kilometer gewestweg er zijn voorzien van vrijliggende fietspaden in twee richtingen ;
3. hoeveel kilometer gewestweg er zijn voorzien van vrijliggende fietspaden in enkele richting ?
4. hoeveel kilometer gewestweg er zijn voorzien van niet-vrijliggende fietspaden in twee richtingen ;
5. hoeveel kilometer gewestweg er zijn voorzien van niet-vrijliggende fietspaden in enkele richting ;
6. hoeveel kilometer gewestweg er zijn voorzien van fiets-suggestiestroken ;
7. hoeveel kilometer vrijliggende fietspaden er sinds 1985 in Vlaanderen zijn aangelegd langs de gewestwegen.

Antwoord

1. Aantal kilometer gewestweg :	4.981,5
2. Aantal kilometer gewestweg, voorzien van een vrijliggend dubbelrichtingsfietspad (aangeduid met het teken D 7) :	433,0
3.a. Aantal kilometer gewestweg, voorzien van 2 vrijliggende enkelrichtingsfietspaden (aangeduid met het teken D 7) :	988,5
b. Aantal kilometer gewestweg, voorzien van 1 vrijliggend enkelrichtingsfietspad (aangeduid met het teken D 7) :	176,5
4. Aantal kilometer gewestweg, voorzien van een niet-vrijliggend dubbelrichtingsfietspad (gemarkeerd) :	58,1
5.a. Aantal kilometer gewestweg, voorzien van 2 niet-vrijliggende enkelrichtingsfietspaden (gemarkeerd) :	1.587,2
b. Aantal kilometer gewestweg, voorzien van 1 niet-vrijliggend enkelrichtingsfietspad (gemarkeerd) :	168,3
6. Aantal kilometer gewestweg, voorzien van fiets-suggestiestroken :	41,6
7. Aantal kilometer vrijliggende fietspaden (aangeduid met het teken D 7) aangelegd sedert 1985 :	325,8

**Vraag nr. 259 (zitting 1989-1990)
van 20 september 1990
van de heer R. VAN HOOLAND**

Gebouwen — Gehuurde panden door de Vlaamse Gemeenschap

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. welke gebouwen door de Vlaamse Gemeenschap worden gehuurd voor de administratie en de diensten van de Vlaamse Gemeenschap :
  - a) in Brussel ;
  - b) in de 18 gemeenten rond Brussel ;
 met opgave van :
  - de aard van de gehuurde panden ;
  - de gehuurde oppervlakte (in vierkante meter) ;
  - het bedrag van de huur en de huurderskosten ;
  - de duur van de huurovereenkomsten ;
  - de identiteit van de eigenaars : Belgische, niet Belgische, openbare besturen of diensten ;
2. welke de vooruitzichten zijn voor 1991, met zo mogelijk, dezelfde gegevens.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hieronder het antwoord op zijn vraag te vinden, toestand per 1 november 1990.

Gebouwen door de Vlaamse Gemeenschap gehuurd voor haar administraties
en diensten in Brussel en de 18 gemeenten rond Brussel

Gebouw (volledig adres)	Aard van het gehuurde pand	Bruto-opper- vlakte boven- gronds (in vierkante meters)	Bruto-opper- vlakte onder- gronds (in vierkante meters)	Huurgelden 1990 (inclu- sief onro- ende voor- heffing)	Huurlasten 1990	Huurcontract Aanvangs- datum	duur	Nationaliteit eigenaar	
Boudewijnlaan 30	1210 Brussel	Kantoorgebouw	40.408	15.621	310.646.410	0	17/01/90	27 J	Belgisch
De Meeussquaere 35	1040 Brussel	Kantoorgebouw	1.800	625	10.568.477	3.172.424	01/06/85	9 J	Nederlands
Finisterraestraat 4	1000 Brussel	Kantoorgebouw	622	50	3.204.800	466.500	01/04/90	9 J + J/J	Belgisch
Jozef II-straat 30	1040 Brussel	Kantoorgebouw	620	0	2.635.045	739.646	01/01/84	9 J	Zweeds
Kunstlaan 43	1040 Brussel	Kantoorgebouw	5.689	3042	23.211.425	1.328.288	01/05/86	3 J + J/J	Belgisch
Kunstlaan 52	1040 Brussel	Kantoorgebouw	5.120	1.425	41.841.592	5.100.000	16/03/90	9 J	Belgisch
Markiesstraat 1	1000 Brussel	Kantoorgebouw	33.232	10.707	224.920.000	34.617.730	01/12/88	27 J	Belgisch
Montoyerstraat 10	1040 Brussel	Kantoorgebouw	2.715	1.105	20.489.000	5.521.294	01/07/90	1 J + 6 M	Verenigde Ara- bische Emiraten
Parochiaanstraat 15	1000 Brussel	Kantoorgebouw	3.200	1.000	13.579.260	0	16/02/82	9 J + J/J	Belgisch
Hamerstraat 56	1040 Brussel	Kantoorgebouw	198		452.215		01/10/70	9 J + J/J	Belgisch

Wat betreft de vooruitzichten voor 1991 zijn er voorlopig geen wijzigingen te verwachten.

**Vraag nr. 260 (zitting 1989-1990)
van 20 september 1990
van de heer J. LOONES**

Veurne — Kanaalbruggen

Uit de pers verneem ik dat in Veurne de verkeersveiligheid in het gedrang komt door ernstige vertragingen bij de vervanging van de Rozebrug over de Lovaart, Zuidburgweg te Veurne.

De oude brug op die plaats werd in april 1990 afgebroken. Begin juli 1990 moest de nieuwe gebruiksklaar zijn. Onenigheid tussen het Ministerie van Openbare Werken, Dienst der Kust en de betrokken aannemer hebben tot ernstige vertraging geleid. De onenigheid handelt blijkbaar over het laattijdig uitbetalen van de prestaties van de aannemer. Naar verluidt zou het nog zeker drie maanden duren eer de nieuwe brug voor het verkeer kan worden geopend.

Ondertussen zien de weggebruikers zich met een reeks verkeersproblemen geconfronteerd, waardoor het ongenoegen bij de betrokken bevolking zienderogen groeit. In Veurne worden de bruggen nog gedraaid ten behoeve van de kanaalvaart. Als de Nieuwpoortbrug (belangrijke invalsweg naar het centrum van de stad) open is, geraakt het verkeer er steevast in een knoop. Het verkeer komt er immers uit vier drukke richtingen. Een uitvalsweg via de Rozebrug is niet mogelijk. Integendeel, door de aanslepende werken aan de Rozebrug wordt de druk op de Nieuwpoortbrug nog aanzienlijk verhoogd.

Hetzelfde geldt in mindere mate voor de Ieperbrug.

Voor de schoolfietsende jeugd is de toestand evenmin veilig. De leerlingen van het Vrij Technisch Instituut moeten op weg naar en van school de gevaarlijke industrieweg Albert-1-laan nemen, ofwel op piekuren het centrum inrijden. Overigens zijn ook politie en rijks-wacht niet gediend met deze aanhoudende ellende.

Verder blijkt dat ook de Ieperbrug zal worden vervangen en dat dringende herstellingswerken aan de Nieuwpoortbrug noodzakelijk zijn.

Graag volgende vragen aan de geachte Minister.

1. Wat is de precieze oorzaak van de wellicht zes maanden vertraging die de werken aan de brug na voleindiging zullen hebben opgelopen? Kan de geachte Minister alsnog maatregelen nemen die de vertraging kunnen milderen?
2. Welke werken aan de Ieperbrug en Nieuwpoortbrug worden in het vooruitzicht gesteld? Hoeveel kosten die werken? Wanneer worden ze uitgevoerd?
3. Welke maatregelen stelt de geachte Minister voor om de verkeersveiligheid voor voertuigen, fietsers en voetgangers optimaal te verzekeren tijdens de verdere (huidige en nog te starten) werken aan de drie bruggen?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. In essentie is de vertraging van de vernieuwingswerken aan de Rozebrug te wijten aan de aannemer die bij het uitvoeren van de opdracht een onvoldoende werkritme heeft aangehouden. Via de geëigende administratieve weg werd de aannemer in gebreke gesteld.

Door de aannemer wordt gewezen op de achterstand in de betaling door het Gewest van de geleverde prestaties. Maatregelen werden genomen om deze achterstand weg te werken. Anderdeels werd met de aannemer onderhandeld om de werken verder normaal af te werken. Volgens de huidige vooruitzichten zou de brug rond 15 december 1990 moeten kunnen in dienst worden genomen.

2.1. Ieperbrug.

Voorzien wordt de huidige stalen draaibrug te vervangen door een nieuwe, elektromechanisch bediende brug en het bedieningsgebouw te verbouwen. Deze werken worden geraamd op 51 miljoen frank. Ze zullen worden uitgevoerd nadat de Rozebrug is voltooid, voor zover voldoende budgettaire middelen voorhanden zijn.

2.2. Nieuwpoortbrug.

Voorzien wordt de huidige draaibrug met haar onderbouw te vervangen door een elektromechanisch bediende basculebrug.

Deze werken worden geraamd op 129 miljoen frank. Ze worden, ten aanzien van de budgettaire middelen, gepland na het vernieuwen van de Rozebrug en de Ieperbrug.

- 3 In de eerste plaats worden om verkeerstechnische redenen de vernieuwingswerken echter beperkt tot één brug, zodat het verkeer via de twee andere kan worden omgeleid.

In normale werkomstandigheden mag de verkeersonderbreking aan de Ieperbrug niet langer duren dan een half jaar en aan de Nieuwpoortbrug anderhalf jaar, dit alles behoudens onvoorziene omstandigheden zoals aan de Rozebrug spijtig genoeg het geval is.

De verkeersomlegging bij het bouwen van de Nieuwpoortbrug zal niet gelden voor fietsers en voetgangers. Deze zullen kunnen gebruik maken van de huidige voetgangersbrug, die eveneens wordt vernieuwd. Dit betekent dat de verkeersomlegging van de Nieuwpoortbrug slechts is vernieuwd.

Vraag nr. 263 (zitting 1989-1990) van 20 september 1990 van de heer M. SCHOETERS

Overheidsopdrachten — Irnprevisie en omschrijving begrip belangrijk nadeel

In antwoord op mijn vraag nummer 31 van 24 januari 1989 deelde de geachte Minister mij mee dat in de kwestie van het „belangrijk nadeel” volgens artikel 16, § 2 van het ministerieel besluit van 10 augustus 1977 „enkel het oordeel van het Hof van Cassatie ten deze doorslaggevend zal zijn”.

Het Hof heeft nu in deze materie de overheid in het ongelijk gesteld.

Nochtans zou het Vlaams Gewest blijven vasthouden aan het vroeger ingenomen standpunt en tegen het oordeel van het Hof in, het nadeel slechts als belangrijk blijven beschouwen wanneer het 2,5 ten honderd van de totale waarde van de prestatie overschrijdt, waarbij het Gewest het resterende deel dat boven die drempel komt, voor zijn rekening neemt.

Derhalve zou ik de volgende vragen willen stellen.

1. Op welke precieze gronden is het vasthouden aan de oude thesis gesteund ?
2. Hoeveel procedures zijn er in dit verband lopende ?
3. Welke bedragen worden geclaimd van het Gewest ?

Antwoord

Ik heb met enige verwondering kennis genomen van de vermelde vraag. Het geachte lid is namelijk ver-

keerd ingelicht waar hij ongenueanceerd poneert dat het Hof van Cassatie de overheid in het ongelijk zou hebben gesteld hebben.

1. Allicht wordt met de uitspraak van het Hof bedoeld op het Franstalige arrest van 28 september 1989 in de zaak faillissement NV TRT tegen het Wegenfonds. In dit arrest zegt het Hof van Cassatie het volgende in verband met de interpretatie van artikel 16 B. van het ministerieel besluit van 14 oktober 1964 (thans artikel 16, § 2 van het ministerieel besluit van 10 augustus 1977).

- a. Artikel 16, B. omvat geen recht op schadevergoeding voor het geleden nadeel, maar wel een recht op herziening van de opdracht, afhankelijk van de weerslag van de onvoorziene omstandigheden op het verloop en de kostprijs van de opdracht.
- b. In geval van betwisting kan de herzieningsaanvraag aan de rechter worden voorgelegd en die zal het bedrag moeten bepalen dat het contractueel evenwicht kan herstellen ; daartegenover staat dat de rechter van de herziening geen bedrag mag afhouden dat op forfaitaire wijze het normale bedrijfsrisico zou neutraliseren.
- c. De herziening mag niet worden verhoogd met een muntontwaardingsvergoeding, omdat artikel 16 B. geen betaling van de tegenwaarde of van schadevergoeding wegens niet-uitvoering tot voorwerp heeft, maar wel de rechtstreekse uitvoering van een contractuele verplichting bestaande uit de betaling van een bepaalde som in de zin van artikel 1153 BW.

Samengevat stelt het Hof van Cassatie dat de herziening van artikel 16 B. geen schadevergoeding is, met andere woorden geen integrale vergoeding van het geleden nadeel beoogt. Integendeel, de herziening beoogt enkel het herstellen van het contractueel evenwicht. Nu kan een herziening enkel worden geëist indien er een belangrijk nadeel wordt geleden. Men dient er dus van uit te gaan dat er pas contractueel onevenwicht is wanneer er een belangrijk nadeel wordt geleden (en niet als het nadeel niet belangrijk is). Het komt er bijgevolg op aan het geleden nadeel terug te brengen tot een niet-belangrijk nadeel, waardoor er opnieuw een toestand van contractueel evenwicht ontstaat.

Het enige probleem is echter dat het Hof de forfaitaire vaststelling van dit belangrijk nadeel en deze franchise niet blijkt te aanvaarden. Dat betekent dat een andere benadering van deze kwestie noodzakelijk zou kunnen worden.

In feite kan men redelijkerwijze van een belangrijk nadeel spreken wanneer de aannemer zijn winst, die hij bij de aanvang van de aanneming begroot had, erbij inschiet. Met andere woorden het nadeel is pas belangrijk als het de gerekende winst volledig opsloort, of zelfs verlies veroorzaakt.

Deze gedachtengang is conform de théorie de l'imprévision van de Franse Raad van State, die slechts 90 à 95 ten honderd van het opgelopen verlies (niet te verwarren met het geleden nadeel ; het

gaat dus om het verlies bovenop de gedeelde winst ten laste legt van de overheid (zie Flamme, *Traité des Marchés Publics*, nummers 948 en volgende). Het is deze imprevisie die aan de basis ligt van artikel 16 B., hoewel het in België om een tekst van reglementaire/contractuele aard gaat, en niet om een jurisprudentiële constructie zoals in Frankrijk. Dit onderscheid leidt er trouwens toe dat de toepassing van artikel 16.B meer tekstgebonden is (onder toezicht van het Hof van Cassatie) en minder vrijblijvend dan deze van de Franse theorie.

Het zou er in het raam van artikel 16.B voor de overheid derhalve op aan komen (en volstaan) het verlies te neutraliseren om het contractueel evenwicht te herstellen. In feite zou dit systeem de aannemers ertoe verplichten hun winstberekening prijs te geven, door ze met onverdachte stukken te staven, telkens ze een beroep willen doen op artikel 16.B om een herziening te verkrijgen. De vraag rijst uiteindelijk of de forfaitaire 2,5 ten honderd-regel geen eenvoudiger oplossing is, dit in het belang van alle betrokken partijen.

In dit verband is het belangrijk te weten dat het Ministerie van Openbare Werken op 13 oktober 1988 aan de Commissie voor Overheidsopdrachten een hele lijst tekstwijzigingen aan het ministerieel besluit van 10 augustus 1977 heeft voorgesteld en dat de 2,5 ten honderd-regel daarvan deel uitmaakte.

Uit bovenstaand exposé volgt dat hoe dan ook een herziening geen volledige vergoeding van het geleden nadeel meebrengt. Gebeurlijk zal de praktische toepassing van het „herstel van het contractueel evenwicht”, zijnde de herziening, opnieuw moeten worden bekeken. Ik heb echter beslist daarvoor te wachten op een tweede cassatie-uitspraak in een procedure die thans bij een Nederlandstalige kamer hangende is. Misschien geeft die meer verduidelijking over wat het precies onder „herstel van het contractueel evenwicht” moet worden verstaan.

2 en 3. Uit de computergegevens waarover ik beschik, maar waarvan de juistheid niet kan worden gewaarborgd doordat aan het bijhouden van de noodzakelijke gegevens onmogelijk de nodige aandacht kan worden geschonken wegens personeelsgebrek, blijkt dat er thans 47 procedures lopen op basis van artikel 16 B. of artikel 16, § 2, en waarin de kwestie van het belangrijk nadeel en de franchise eventueel kan ter sprake komen.

Er wordt desbetreffend in rechte een bedrag van 531.437.074 frank in hoofdsom gevorderd. Ik moet het geachte lid er evenwel op wijzen dat, ingevolge de omzendbrief nummer 1990/13 van 23 mei 1990 van de Vlaamse Executieve, het Vlaamse Gewest deze lasten uit het verleden op de Staat zal pogen af te wentelen.

**Vraag nr. 266 (zitting 1989-1990)
van 21 september 1990
van de heer G. ANNEMANS**

***Ontwerp van heraanleg van Bredalaan te Schoten —
Verantwoordelijke deskundigen***

Welke deskundigen zijn verantwoordelijk voor het ontwerp van de heraanleg van de Bredalaan te Schoten tussen de afrit van de E 3 en de splitsing met de Kapelsesteenweg ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Verantwoorde deskundigen bij het opmaken van het ontwerp.

Stad Antwerpen :

- de heer W. Desmet   Adjunct-commissaris bij de Antwerpse Verkeerspolitie
- de heer M. Janssens   Dienst Werken, afdeling Planologie

Gemeente Brasschaat :

- de heer Schippers   Adjunct-commissaris-inspecteur
- de heer Van Hirtum   Inspecteur
- de heer Cl. Quirijnen   Hoofdconductor

Gemeente Schoten :

- de heer Van Paesschen   Adjunct-commissaris-inspecteur
- de heer Lenaerts   Inspecteur

Rijkswacht :

- de heer Goossens   Commandant
- de heer Sweyns   Adjudant
- de heer Bloemen   1^e opperwachtmeester

Ministerie van Verkeerswezen :

- de heer W. Van Der Auwera   Inspecteur

Algemene Technische Diensten van de Vlaamse Gemeenschap :

- Ingenieur (ir.) Gillebert

Bestuur der Wegen en van het Vervoer
Directie der Wegen Antwerpen 1 :

- Ingenieur (ir.) J. De Groof   Hoofdingenieur-directeur van Bruggen en Wegen
- Ingenieur (ing.) J. Mortelmans   Industrieel ingenieur, Hoofd van dienst

— Ingenieur (ir.) A. Pluym	E.a. ingenieur
— Ingenieur (ing.) Screurs	Districtshoofd
— de heer W. Michielsens	E.a. controleur der werken
— de heer R. Van Neylen	Hoofdtekenaar
— de heer E. Vaes	Hoofdtekenaar

Directie Verkeerstechieken :

- ingenieur (ir.) Y. De Baetselier Ingenieur van
Bruggen en Wegen

Verantwoordelijke deskundigen bij het goedkeuren van het ontwerp.

Als gevolg van de vergadering van 20 augustus 1986 in het kader van de Commissie Ongevallen en Verkeer werd het definitief plan opgesteld. De stad Antwerpen verklaarde zich op 25 september 1986 formeel akkoord met de schikkingen van dit plan. De gemeentebesturen van Brasschaat en Schoten verklaarden zich respectievelijk op 24 september en 9 september 1986 formeel akkoord. De directie Verkeerstechieken verklaarde zich op 1 september 1986 formeel akkoord.

**Vraag nr. 268 (zitting 1989-1990)
van 24 september 1990
van de heer J. VAN EETVELT**

N 16 Bornem-Puurs- Willebroek — Verkeersveiligheid

De N 16, meer bepaald het traject Bornem-Puurs-Willebroek, blijft nog steeds een zeer drukke en op bepaalde momenten overbelaste verkeersweg.

De aanwezigheid van woonzones en industriegebieden langs beide zijden van de weg, is dikwijls aanleiding tot vele verkeersongevallen, ook met gekwetsten en doden.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke de verkeersdichtheid op hogervermelde weg is en welke punten op basis van recente gegevens kunnen worden aangeduid als zwarte punten.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

1. Verkeersintensiteiten op de N 16 :
  - Bornem : kilometerpunt 18,5 - 17.351 voertuigen gemiddeld in 1989 van 6-22 u ;
  - Bornem : kilometerpunt 18,5 - 20.386 voertuigen gemiddeld per dag op 15.5.90.
2. Ongevallenstatistiek van de N 16 opgemaakt door de rijkswacht

In 1990 werden er 2 zwarte punten vastgesteld :

1. Puurs : kilometerpunt 12,3 - kruispunt met Pullaarsesteenweg
5 ongevallen ;
2. Puurs : kilometerpunt 12 - ter hoogte van kruispunt met Pullaarsesteenweg
3 ongevallen.

**Vraag nr. 274 (zitting 1989-1990)
van 4 oktober 1990
van de heer G. CARDOEN**

R 54 te Halle — Verkeersveiligheid

Op het grondgebied van de stad Halle R 54 — Ninoofsesteenweg stijgt het aantal verkeersongevallen met de dag.

Het zware vrachtverkeer neemt aanzienlijk toe en de omwonenden zijn terecht alles behalve gelukkig met deze evolutie. Dit traject is niet opgewassen om deze verkeersoverlast te dragen.

Ook lijkt het mij aangewezen een snelheidsbeperking over de ganse lengte in te voeren.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hij zich bewust is van deze toestand en welke maatregelen hij neemt om de verkeersveiligheid in deze woonomgeving te verbeteren ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten opmerken dat de verkeersrevolutie op de gewestweg N 28 overeenstemt met de algemene verkeersstroom op het gewestwegennet.

Volgens een automatische verkeersstelling in 1989 bedroeg het gemiddelde dagelijks verkeer 6.888 voertuigen tussen 6 uur en 22 uur.

Geëxtrapoleerd naar 1990 moet dit thans ongeveer 7.000 voertuigen bedragen waarvan ongeveer 20 ten honderd vrachtverkeer op werkdagen. Een weg met 2 rijstroken volstaat om dit verkeer te verwerken, doch op de spitsuren kan dit wel enige hinder meebrengen te meer daar er in de doortocht van bebouwde kommen een sterke lintbebouwing is ontstaan.

Vanuit de zone Ninove en Gooik is er geen alternatief voor dit verkeer.

Bij de inkom van de stad Halle is een snelheidsbeperking ingevoerd tot 60 kilometer per uur.

Van Halle tot Leerbeek bestaat een dubbelrichtingsfietspad langs de N 28. Op 8 november 1990 gaat de aanbesteding door voor de aanleg van een dubbelrichtingsfietspad tussen km 27.000 en km 29.100 te Leerbeek (Gooik).

**Vraag nr. 277 (zitting 1989-1990)
van 9 oktober 1990
van de heer J. LOONES**

Nieuwpoort — Vernieuwing Albert I-laan

Graag had ik van de geachte Minister vernomen welke vernieuwingen er door het kabinet van Openbare Werken en Verkeer worden gepland in verband met de Albert I-laan, N 34, te Nieuwpoort-aan-Zee.

Wanneer zullen de werken aanvangen ?

In welke fasen worden ze uitgevoerd ?

Wat zal gebeuren met de nutvoorzieningen zoals water, gas, elektriciteit enzoverder.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de herinrichtingswerken van de doortocht van de N 34 Albert 1-laan in Nieuwpoort, vanaf de Kinderlaan tot het kruispunt met de Elisalaan, ter studie zijn.

Deze werken omvatten ;

- de uitbraak van de verhardingen en funderingen ;
- het verwijderen van de tramsporen ;
- het aanleggen van een nieuwe riolering ter vervanging van de bestaande ontoereikende riolering ;
- het aanleggen van nieuwe voetpaden en parkeerstroken ;
- het aanleggen van een smallere nieuwe rijweg.

De uitvoering zou in drie fasen worden ingedeeld. De eerste **faze** is opgenomen op het reserveprogramma 1991. De nutsvoorzieningen zullen gelijktijdig met de geplande herinrichtingswerken aan de Albert 1-laan worden aangepast of vernieuwd.

Vraag nr. 279 (zitting 1989-1990) van 10 oktober 1990 van de heer J. DE ROO

N 251 Aardenburg-Maldegem — Verkeersintensiteit

In verband met de verkeerssituatie rond de gemeente Maldegem zouden wij van de geachte Minister graag een antwoord op volgende vragen bekomen. Het betreft meer bepaald de weg Aardenburg-Maldegem die aansluit op de expresweg Antwerpen-Kust.

1. Van wanneer dateert de laatste telling van het aantal voertuigen op deze weg ?
2. Welk is de totale verkeersintensiteit per werkdag op deze weg ?
3. Welk is de totale verkeersintensiteit per werkdag op deze weg van het verkeer komende uit de richting Nederland ?
4. Welk is het aantal vrachtwagens per werkdag op deze weg komende uit de richting Nederland ?
5. Welk is de totale verkeersintensiteit per werkdag op deze weg komende uit de richting Maldegem ?
6. Welk is het aantal vrachtwagens per werkdag op deze weg komende uit de richting Maldegem ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de laatste automatische verkeerstellingen op het vak Maldegem Aardenburg van de N 410 werden uitgevoerd tussen 23 mei 1990 en 11 juni 1990.

Tijdens deze periode werden gemiddeld 5.124 voertuigen per dag (16 uur) geteld.

Tussen 12 oktober 1990 en 5 november 1990 werden eveneens automatische tellingen uitgevoerd doch de uitslagen hiervan zijn nog niet gekend.

Op de vragen 3 tot 6 kan geen antwoord worden gegeven gezien de automatische verkeerstellingen geen onderscheid maken tussen vrachtwagens en personenwagens enerzijds en tussen hun respectievelijke richtingen anderzijds.

Vraag nr. 2 van 17 oktober 1990 van de heer F. VERMEIREN

Rijksweg Brussel-Asse-Aalst — Verkeersveiligheid

Op de rijksweg Brussel-Asse-Aalst (R 9) doen zich dagelijks tientallen ongevallen voor. Oorzaken zijn vaak een onaangepaste snelheid en het feit dat een groot aantal voertuigen deze weg gebruiken als alternatief voor de op de spitsuren overbelaste E 40. De zwakke weggebruikers die zich op deze weg verplaatsen worden er geconfronteerd met levensgevaarlijke situaties, bijvoorbeeld te Affligem, waar in de richting Aalst het rijwielpad plots ophoudt.

Graag vernam ik welke maatregelen de geachte Minister neemt om genoemde weg verkeersveilig te maken.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat, in samenspraak met de plaatselijke politiediensten en het rijkswacht-district Asse, door mijn diensten een uitgebreid onderzoek werd gedaan nopens de verkeersveiligheid op de N 9 Brussel-Asse-Aalst. Begin 1991 wordt hieromtrent het definitief verslag verwacht, waarbij ook voorstellen tot verbetering van het geciteerde punt te Affligem zullen zijn begrepen.

Verder kan ik het geachte lid ook meedelen dat op 21 november 1990 de aanbesteding doorgaat voor de herinrichting van de doortocht van de N 9 te Asse, vak Stationsplein-Gemeenteplein, in het kader van de beleids optie leefbare doortochten der gewestwegen in Vlaanderen.

Vraag nr. 4 van 18 oktober 1990 van de heer V. PEUSKENS

Weg Bree-Bocholt — Verbreding

Kan de geachte Minister mij volgende inlichtingen verstrekken in verband met de 2 x 2-weg Bree-Bocholt.

Hogervermelde weg versmalt tot een 3-vaksweg ongeveer 1 kilometer na de brug over de Zuid-Willems-Vaart en loopt midden door het dorpje Lozen tot aan sluis 17, waar er een verdere verbinding naar de Nederlandse grens is. Al het zware verkeer dat via Bree richting Nederlandse grens rijdt, passeert het centrum van Lozen, met alle risico's vandien. De weg loopt

namelijk voorbij de plaatselijke basisschool. Tevens ontstaan er aan de Stop van Lozen (sluis 17) enorme wachttijden.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of de plannen voor de verdere verbreding van de 2 x 2-weg Bree-Bocholt nog ooit zullen worden uitgevoerd en zo ja, wanneer dit is voorzien ;
2. of men bij het verlenen van exploitatie- en bouwvergunningen nog steeds rekening houdt met het geplande traject ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

1. De verbreding van de bestaande gewestweg N 76 te Lozen (Bocholt) tot een 2 x 2 rijstrookweg wordt niet meer aangewezen geacht, rekening houdend met de vastgestelde verkeersintensiteiten (4.381 voertuigen per dag in 1990) en is tevens onmogelijk gezien de zeer intense lintbebouwing te Lozen.
2. Op het gewestplan Neerpelt-Bree is een reservatiezone voorzien voor de aanleg van een omlegging te Lozen. Met deze reservatiezone wordt nog steeds rekening gehouden bij het verlenen van bouwvergunningen.

Vraag nr. 5
van 19 oktober 1990
van de heer A. DENYS

Welriekende Dreef — Verkeerslichten

De Grote Ring rond Brussel is een van de drukste verkeersaders in het land. Zware vrachtwagens en auto's uit de kuststreek en het Antwerpse havengebied nemen de Ring om verder naar Bergen, Parijs en Zuid-Frankrijk te rijden. In principe zou het omrijden van Brussel zeer vlot moeten verlopen aangezien er geen verkeerslichten zijn, op één uitzondering na : het kruispunt tussen de Ring en de Steenweg op Brussel/Welriekende Dreef te Hoeilaart, ter hoogte van het Rusthuis Prins Leopold. Daar staan twee driekleurige verkeerslichten op 50 meter van elkaar. Zij remmen plots het snelverkeer en veroorzaken 's morgens en 's avonds opstoppingen, die aanleiding kunnen geven tot botsingen. Het verkeerslicht aan de Welriekende Dreef is het enige dat nog bestaat tussen de Nederlandse grens en het zuiden van Europa.

Zal de geachte Minister deze nog bestaande hinderpaal afschaffen ?

Inwoners van Hoeilaart en omliggende kunnen immers ofwel aan het Leopoldkruispunt ofwel aan de Brug van Groenendaal afslaan om de dorpskom en de residentiële wijken te bereiken.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat momenteel de besprekingen aan de gang zijn tussen de betrokken gemeentebesturen, de rijkswacht en mijn diensten, om de driekleurige verkeerslichten aan de kruising van de Ring rond Brussel met de Welriekende Dreef en de Steenweg te Overijse en Hoeilaart af te schaffen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 4
van 22 oktober 1990
van de heer F. VANDENBROUCKE

Essenberg te Waanrode — Illegale ontbossingen

Begin augustus 1990 grepen er op de percelen gelegen aan de Essenberg te Waanrode (Provinciebaan Diest-Tienen) grootschalige illegale ontbossingen plaats.

Op een grote oppervlakte werd alle groen met bulldozers verwijderd en met vrachtwagens afgevoerd. Deze werken werden stilgelegd door de rijkswacht. Het terrein in kwestie maakt deel uit van het als natuurgebied erkende Begijnenbos.

Op dit ogenblik ligt het terrein volledig klaar voor landbouwdoeleinden.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Zullen de diensten van Stedebouw een vordering overeenkomstig de wetgeving bij het parket indienen ?
2. Welke maatregelen zal de geachte Minister nemen om de illegale werken te doen stoppen ? De werken gaan ondertussen gewoon verder.

Vraag nr. 6
van 24 oktober 1990
van de heer A. SCHELLENS

Beschermde orgels — Restauratie en subsidiëring

In verband met de restauratie van beschermde orgels in Vlaanderen, vernam ik van de geachte Minister graag een antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel dossiers inzake restauratie werden per arrondissement van het Vlaamse landsgedeelte ingediend bij het departement van de geachte Minister ?
2. Hoeveel principiële en vaste beloften van toelage werden reeds verleend ?

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 2
van 25 oktober 1990
van de heer J. VALKENIERS

Jongereninformatie- en -adviescentra — Statuut en kredieten

Sinds twintig jaar bekommeren op veertien plaatsen in het Vlaamse land de jongereninformatie- en adviescentra (JIAC's) zich om de problemen van jonge volwassenen.

Zij gaan uit van een pluralistische inspiratie en hebben te maken met problemen op het vlak van gezinsrelatie, partnerrelatie, ongewenste zwangerschap, huisvesting, vereenzaming, verslaving, werkloosheid enzovoort.

Hoewel niemand de noodzakelijkheid van deze centra en de lovenswaardige inzet van de hulpverleners betwist, bestaat er toch ongenoegen over de tegemoetkoming vanwege de overheid op dit vlak.

Zou ik van de geachte Minister het volgende mogen vernemen ?

1. Zal het personeel in deze centra tewerkgesteld wel dra over een ernstig statuut beschikken ?
2. Zullen de toegekende kredieten een ernstige werking in deze centra mogelijk maken ?
3. Zullen de toegekende bedragen tijdig worden uitbetaald ?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 1
van 16 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS

Bedrijf drukinkten Lokeren — Reukhinder

De klachten over de geurhinder van een Lokers bedrijf waar producten worden gemaakt voor drukinkten blijven aanhouden ondanks de respons op mijn parlementaire vraag nummer 147 van 11 januari 1990 (Vr. en Antw., VI. R., 1989-1990, Nr. 9 van 5 maart 1990, bladzijde 432).

Met een brief van 26 juni 1990 wijst het gemeentebestuur van Lokeren het verslag nummer 90.019 van het SGS af als zijnde totaal onvoldoende en pleit voor bijkomende saneringsmaatregelen in afwachting van een herlokalisatie van het bedrijf. In dit verslag is enkel sprake van verbranding van KWS-gassen van de verschillende reactoren maar niet over de vele dampen die vrijkomen tijdens andere procesonderdelen. Deze dampen worden zonder behandeling door dakventilatoren naar buiten gevoerd met reukhinder als gevolg.

„Het probleem werd in dit rapport dus slechts ten dele aangepakt. Het vooropgestelde debiet aan te verbranden gassen is dan ook sterk onvoldoende. Door het veresteringsproces zijn de dampen zeer rijk aan water en in tegenstelling met de conclusies van uw rapport is een verbranding zonder beoedeld condensatiewater niet efficiënt. Gelet op het bovenstaande heeft het college van burgemeester en schepenen in zitting van 18 juni 1990 beslist in de toekomst geen gunstig advies meer te verlenen voor het verlengen van een vergunning. Wij verzoeken u dan ook maatregelen te nemen om uw bedrijf naar een andere vestigingsplaats over te brengen. Tussendoor dient u zich maximaal in regel te stellen”.

Nu de bijkomende testen en analyses zijn uitgevoerd, verneem ik graag welke definitieve beslissing genomen is met betrekking tot het blijvend probleem van de geurhinder.

Vraag nr. 2
van 22 oktober 1990
van de heer F. VANDENBROUCKE

Essenberg te Waanrode — Illegale ontbossing

Begin augustus 1990 grepen er op de percelen gelegen aan de Essenberg te Waanrode (Provinciebaan Diest-Tienen) grootschalige illegale ontbossingen plaats.

Op de grote oppervlakte werd alle groen met bulldozers verwijderd en met vrachtwagens afgevoerd. Deze werken werden stilgelegd door de rijkswacht. Het terrein in kwestie maakt deel uit van het als natuurgebied erkende Begijnenbos.

Op dit ogenblik ligt het terrein volledig klaar voor landbouwdoeleinden.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Zal het Vlaamse Gewest (Natuurbehoud, Waters en bossen) zich burgerlijke partij stellen teneinde herbebossing te realiseren ?
2. Welke beleidsmaatregelen neemt de geachte Minister teneinde dergelijke zware ingrepen met precedentswaarde in waardevolle natuurgebieden te voorkomen ?

Vraag nr. 3
van 22 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS

Bolveerput te Gavere — Analyse watermonsters

Op vraag van het Ministerie van Openbare Werken,

Bestuur der Waterwegen, Stroomgebied der Schelde, 1ste directie, werd door de bestendige deputatie in zitting van 28 juni 1990 vergunning verleend om een stortplaats voor baggerspecie te exploiteren aan de Bolveerput, gelegen aan de rechteroever afwaarts van de brug over de Schelde te Gavere (Semmerzake).

In de bij komende exploitatievoorwaarden (dossier nummer 9745/W15/11) wordt in artikel 17 als voorwaarde opgenomen dat binnen de periode van 1 maand en minstens 1 week na het uitvoeren van de testpompingen (artikel 8, paragraaf 3) watermonsters uit de testputten worden genomen en geanalyseerd door een erkend labo.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. welke stoffen tijdens deze analyses worden onderzocht ;
2. of de eerste analyse reeds werd uitgevoerd en zo ja, welke de resultaten waren van dit onderzoek ?

In artikel 2, paragraaf 2 worden voor zware metalen een aantal maximumconcentraties vastgelegd, welke niet mogen worden overschreden.

Kan de geachte Minister mij tevens meedelen :

1. waarom enkel normen werden vastgelegd voor zware metalen en niet voor bijvoorbeeld polycyclische aromaten en andere stoffen waarvan kan worden verwacht dat ze eveneens in het slib aanwezig zijn ;
2. hoe de normstelling tot stand is gekomen, met andere woorden wie deze normen heeft vastgelegd en welke motivatie voor de diverse normen geldt ?

Vraag nr. 4
van 25 oktober 1990
van de heer Jos BOSMANS

Bodemverdroging — Gevolgen voor drinkwatervoorziening

Steeds meer studies bevestigen de stelling dat de bodemverdroging in Vlaanderen ernstige vormen aanneemt en op termijn zowel voor de landbouw als voor de drinkwatervoorziening verstreckende gevolgen kan hebben.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of er voldoende wetenschappelijk onderzoek werd uitgevoerd om een duidelijke kaart van probleemgebieden in Vlaanderen op te stellen ;
2. of op basis van het reeds uitgevoerde wetenschappelijk onderzoek de hogergenoemde thesis kan worden onderschreven ;
3. welke maatregelen hij concreet neemt om deze verdrogingsproblematiek aan te pakken teneinde onder meer een voldoende drinkwatervoorziening op lange termijn te verzekeren ?

Vraag nr. 5
van 25 oktober 1990
van de heer J. CUYVERS

Hinderlijk olieproducerend bedrijf te Izegem — Noodzaak verstrenging exploitatievergunning

Sinds de nieuwe investeringen bij de Izegemse olieproducerende firma Van De Moortele, klagen de mensen over een gevoelige toename van stank- en lawaaihinder.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Is de uitbreiding van het bedrijf gepaard gegaan met een aanscherping van de exploitatievergunning voor het bedrijf ? Deze uitbreiding zal immers zonder extra maatregelen aanleiding geven tot nog meer hinder voor de omgeving.
2. Wanneer er extra maatregelen zijn genomen, wordt er dan regelmatig door de diensten van de geachte Minister gecontroleerd of het bedrijf zich aan de nieuwe verstrengde exploitatieregels houdt ? In welke mate zijn die regels dan concreet verstrakt ?
3. Wanneer dit niet het geval is, dringt dan, gezien de klachten van de buurt, een verstrenging van de exploitatieregels op ? Graag krijg ik een overzicht van de verstrenging van de exploitatieregels.
4. Welke saneringsmaatregelen dringen er zich — gezien de uitbreiding van het bedrijf — op ? Tegen welke uiterste datum moet die sanering een feit zijn ? Welke positieve gevolgen voor de vermindering van stankhinder en lawaaihinder worden er beoogd ? Wat indien die doelstellingen niet binnen de voorziene periode door het bedrijf worden gerealiseerd ?

Vraag nr. 6
van 25 oktober 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

OVAM — KGA-box

Met een schrijven van 10 september 1990 berichtte de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) de gemeenten over het ontwerp-afvalstoffenplan dat in het selectief ophalen van huishoudelijke afvalstoffen voorziet.

In het schrijven wordt gesteld dat het voornemen bestaat om met de afzonderlijke inzameling van klein gevaarlijk afval te starten.

Men wil aan ieder gezin in Vlaanderen gratis een aangepaste KGA-box (klein gevaarlijk afvalstoffen-box) ter beschikking stellen.

De verdeling van deze boxen aan de gezinnen zou worden opgedragen aan de gemeentebesturen.

Het is duidelijk dat selectief ophalen van huisvuil lo-

venswaardig is en dat derhalve het selectief ophalen van het klein gevaarlijk afval nuttig is.

Concreet stelt zich echter de vraag :

1. waar de gemeenten met het klein gevaarlijk afval naartoe kunnen, éénmaal dit werd gedeponeed in de KGA-box en opgehaald door de gemeenten of afgegeven door de betrokkenen in een gemeentelijk depot ;
2. hoe de gemeenten zullen worden geholpen qua logistieke steun enerzijds en qua financiële steun anderzijds om deze bijkomende dienstverlening aan de bevolking te kunnen blijven waarborgen ?

Vraag nr. 7
van 26 oktober 1990
van de heer J. GEYSELS

Antwerpse Waterwerken — Gebruik afvalcollector Tesenderlo-Antwerpen

Onlangs werd beslist dat de Antwerpse Waterwerken (AWW) voor het vervoer van drinkwater gebruik kunnen maken van een gedeelte van de afvalcollector Tesenderlo-Antwerpen.

Kan de geachte Minister het volgende meedelen ?

1. Is de vermelde afvalcollector definitief opgeleverd ?
2. Zo ja, wanneer ? Zo neen, welke zijn dan de (juridische) gevolgen voor de uitvoering van het akkoord tussen de geachte Minister en de AWW ?

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 1
van 18 oktober 1990
van de heer W. KUIJPERS

Programma Kinderen voor kinderen — Gebruik Belgische kleuren op puntenbord

Op vrijdagavond 28 september 1990 werd de eerste uitzending van het programma Kinderen voor kinderen uitgezonden. Na iedere koorzang werd op het puntenbord Vlaanderen aangeduid met Belgische kleuren.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke instructies hij zal geven opdat in het vervolg de Vlaamse kleuren zouden worden gebruikt ?

Vraag nr. 4
van 19 oktober 1990
van de heer E. VANVAERENBERGH

VCOB — Aanwezigheid Vlaams-nationale strekking

Gelet op het decreet betreffende de basiseducatie en het uitvoeringsbesluit, alsook het antwoord dat de geachte Minister Dewael me gaf op mijn actuele vraag

(Handelingen, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 53, 28 juni 1990, pagina 1898), stellen wij vast dat er nog geen gevolg werd gegeven aan het verzoek tot opname van de Vlaams-nationale strekking in de bestuursorganen van het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie (VCOB).

Op het kabinet van Gemeenschapsminister van Onderwijs Daniël Coens, is op 27 september 1990 officieel het VCOB geïnstalleerd.

De algemene vergadering bestaat uit 18 leden waarvan er zes afgevaardigd zijn door de Hoge Raad voor Volksontwikkeling (HRVO).

De raad van bestuur bestaat uit negen leden : 3 uit het sociaal-culturele werk, 3 uit het onderwijs, 2 uit de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en 1 uit het welzijnswerk.

Reeds herhaaldelijk werd gesteld en bevestigd door de Minister dat het cultuurpact alvast op de mandaten van het sociaal-cultureel werk (HRVO) van toepassing is.

Nochtans is de Vlaams-nationale strekking, die in de Hoge Raad drie leden telt — daar waar de pluralistische en de vrijzinnige er één lid hebben — niet in de beheersorganen vertegenwoordigd.

Wat zal de Voogdijminister van de HRVO, de heer P. Dewael, doen opdat het cultuurpact alsnog wordt toegepast ?

Aangezien de Hoge Raad voor Volksontwikkeling ook een adviesorgaan is ten behoeve van de Vlaamse Exe-cutieve, stellen wij dat ook Minister Coens als Voogdijminister voor de basiseducatie gevat blijft door de bepalingen van het cultuurpact.

Wij stellen zelfs de vraag of de basiseducatie als geheel niet gebonden is door de bepalingen van het cultuurpact.

Wat zal de Minister doen om alsnog de Vlaams-nationale sociaal-culturele strekking op te nemen in de beheersorganen van het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie ?

Is het negeren van de cultuurpactwetgeving als wet van openbare orde niet van dien aard dat de rechtspersoonlijkheid van de betrokken VZW in gevaar komt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Vraag nr. 5
van 19 oktober 1990
van de heer T. VAN PARYS

Opera voor Vlaanderen — Financiële last Vlaamse Gemeenschap

Op 4 juli 1988 werd de CV Intercommunale Opera voor Vlaanderen ontbonden en in vereffening gesteld.

Welke financiële last zal deze vereffening veroorzaken voor de Vlaamse Gemeenschap zowel wat het sociaal passief en de andere schulden van de CV Intercommunale Maatschappij Opera voor Vlaanderen in vereffening betreft ?

Vraag nr. 6
van 22 oktober 1990
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Programma Kinderen voor kinderen — Gebruik Belgische kleuren op puntenbord

Momenteel zendt TV-1 wekelijks een aflevering uit van het Kinderen voor kinderen-festival, een co-productie van de BRT en de VARA.

Een Vlaams en een Nederlands kinderkoor strijden voor een plaats in een finale-uitzending. Een positief initiatief dat de integratie tussen Noord en Zuid kan ten goede komen.

Eens te meer moeten we echter vaststellen dat — net zoals destijds bij het programma Tien voor Taal — de BRT het niet al te nauw neemt met de identiteit van zijn opdrachtgever, de Vlaamse Gemeenschap.

De presentatoren praten voortdurend over de Belgische ploegen en te pas en te onpas verschijnt een tricolore voorstelling van België in beeld. De staatkundige en culturele realiteit waarin ons volk zich bevindt wordt daarmee grondig miskend. We missen aldus een kans om Vlaanderen bij onze Noordnederlandse vrienden beter bekend te maken. Binnenkort vinden opnieuw een reeks pre-selecties plaats voor een nieuwe reeks uitzendingen.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. wat de programmamakers ertoe heeft aangezet een verkeerde voorstelling van de staatkundige en culturele realiteit waarin Vlaanderen zich bevindt te propageren ;
2. welke maatregelen de Minister neemt om de leiding van onze Vlaamse gemeenschapsomroep te dwingen in dergelijke uitzendingen het Vlaamse karakter van onze Gemeenschap te respecteren en naar het buitenland uit te dragen.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 VOLKSGEZONDHEID EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 2
van 26 oktober 1990
van mevrouw M.P. KESTELIJN-SIERENS

Poliomyelitis — Tussenkost Vlaamse Gemeenschap

Met toepassing van het koninklijk besluit van 10 april 1952 kan de Staat tegemoet komen in de kosten van de behandeling van personen aangetast door poliomyelitis of blauwziekte.

Volgens artikel 1 van dit koninklijk besluit is het de Minister van Volksgezondheid die hierover beslist. Thans blijkt dat de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden hierover beslissingsbevoegdheid heeft en dat de Vlaamse admi-

nistratie, Dienst Sociale Ziekten, instaat voor het onderzoek van de dossiers.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij volgende informatie bezorgen ?

1. Sinds wanneer werd de bevoegdheid overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap ?
2. Welke zijn de criteria die worden gehanteerd voor de tussenkost ?
3. Hoeveel bedragen de tussenkosten en het aantal rechthebbenden per jaar gedurende de periode waarin de overdracht is gebeurd ?

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 2
van 17 oktober 1990
van de heer F. VERMEIREN

Inschrijvingsgeld HOVL — Terugslag studentenpopulatie

Met toepassing van een besluit van de Vlaamse Executieve werd beslist, met ingang van het academiejaar 1990-1991, een inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs met volledig leerplan (HOVL) op te leggen van 5.000 frank. Dit bedrag is door de onderwijsinstelling te storten op een fonds van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De betaling van het inschrijvingsgeld vormt een conditio sine qua non voor de financiering van de student.

Graag vernam ik welke terugslag de verhoging van het inschrijvingsgeld heeft gehad op de studentenbevolking.

Vraag nr. 6
van 19 oktober 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH

VCOB — Aanwezigheid Vlaams-nationale strekking

Gelet op het decreet betreffende de basiseducatie en het uitvoeringsbesluit, alsook het antwoord dat de geachte Minister Dewael me gaf op mijn actuele vraag (Handelingen, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 53, 28 juni 1990, pagina 1898), stellen wij vast dat er nog geen gevolg werd gegeven aan het verzoek tot opname van de Vlaams-nationale strekking in de bestuursorganen van het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie (VCOB).

Op het kabinet van Gemeenschapsminister van Onderwijs Daniël Coens, is op 27 september 1990 officieel het VCOB geïnstalleerd.

De algemene vergadering bestaat uit 18 leden waarvan er zes afgevaardigd zijn door de Hoge Raad voor Volksontwikkeling (HRVO).

De raad van bestuur bestaat uit negen leden : 3 uit het sociaal-culturele werk, 3 uit het onderwijs, 2 uit de

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en 1 uit het welzijnswerk.

Reeds herhaaldelijk werd gesteld en bevestigd door de Minister dat het cultuurpact alvast op de mandaten van het sociaal-cultureel werk (HRVO) van toepassing is.

Nochtans is de Vlaams-nationale strekking, die in de Hoge Raad drie leden telt — daar waar de pluralistische en de vrijzinnige er één lid hebben — niet in de beheersorganen vertegenwoordigd.

Wat zal de Voogdijminister van de HRVO, de heer P. Dewael, doen opdat het cultuurpact alsnog wordt toegepast ?

Aangezien de Hoge Raad voor Volksontwikkeling ook een adviesorgaan is ten behoeve van de Vlaamse Executieve, stellen wij dat ook Minister Coens als Voogdijminister voor de basiseducatie gevat blijft door de bepalingen van het cultuurpact.

Wij stellen zelfs de vraag of de basiseducatie als geheel niet gebonden is door de bepalingen van het cultuurpact.

Wat zal de Minister doen om alsnog de Vlaams-nationale sociaal-culturele strekking op te nemen in de beheersorganen van het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie ?

Is het negeren van de cultuurpactwetgeving als wet van openbare orde niet van dien aard dat de rechtspersoonlijkheid van de betrokken VZW in gevaar komt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 9
van 22 oktober 1990
van de heer J. LOONES

Visserijscholen — Rationalisering

Luidens de recente verklaring van de geachte Minister in Knokke gaat de belangstelling voor het zeevisserijonderwijs verder achteruit, zodat een rationalisering van de vijf visserijscholen aan de kust zich opdringt.

In Nieuwpoort rijst terecht grote bezorgdheid in verband met het voortbestaan van de vrije visserijschool.

Die school is weliswaar de kleinste van de vijf. Nochtans zijn er een aantal argumenten voor het behoud van de instelling.

In de eerste plaats kan de (onafhankelijke) school gebruik maken van de accommodatie (gebouwen, verwarming, elektriciteit, didactisch materiaal) van het college waar de school onderdak vindt. Het argument van te dure werkingskosten voor een te klein aantal leerlingen gaat dus niet helemaal op.

In de tweede plaats is het gering aantal leerlingen een conjunctureel verschijnsel. In en buiten visserijkringen gaat de interesse van de jongeren momenteel niet zozeer naar een zeemansopleiding. Andere sectoren aan de wal, zoals bijvoorbeeld de bouw, genieten daarentegen de voorkeur. Verwacht mag worden dat die trend

niet zal blijven duren zodra zich een conjuncturele daling zal voordoen.

In de derde plaats zou een eventuele afschaffing van de school ook een versnelde teloorgang van de Nieuwpoortse vissershavens betekenen. Het is een feit dat het aantal leerlingen dat de school jaarlijks aflevert, voldoende is ter bevoorrading van de bemanning van de Nieuwpoortse vloot. Wanneer leerlingen in Oostende of Heist zullen afstuderen, zullen zij hoe dan ook hun O- of Z-schip volgen. Het verleden toont immers aan dat de bemanning het vaartuig volgt en niet omgekeerd. Op termijn kan dit leiden tot het volledig verlies van de Nieuwpoortse vloot die thans een 30-tal eenheden telt. Meteen zou dit ook het verlies betekenen van een voor Nieuwpoort belangrijke sector.

Graag zou ik volgende vragen aan de geachte Minister willen stellen.

1. Kan hij mij een summier evolutie geven van het aantal inschrijvingen in de vijf visserijscholen van de Vlaamse kust van 1980 tot 1990 ?
2. Wat bedoelt de geachte Minister met rationalisering van het visserijonderwijs ?
3. Wat is de repliek van de geachte Minister op bovenstaande argumentatie ?
4. Welke toekomst heeft de geachte Minister in petto voor de Nieuwpoortse visserijschool ?

Vraag nr. 11
van 23 oktober 1990
van de heer A. LARIDON

Visserijonderwijs — Rationalisering

In de marge van de visserijdagen te Knokke-Heist had de Gemeenschapsminister van Onderwijs het in zijn toespraak over de dringende noodzaak van een rationalisering van het visserijonderwijs. Hij wees op de luxe van 5 visserijscholen op een kust van 67 kilometer en liet duidelijk verstaan dat daaraan iets moest worden gedaan.

In een radio-uitzending van Radio 2 was de Minister nog explicieter. Hij stelde duidelijk dat hij uiteindelijk nog slechts 2 visserijscholen wou overhouden, namelijk in de omgeving van de belangrijkste vissershavens Zeebrugge en Oostende.

Zo zou de gemeenschapsschool van Heist behouden blijven. In Oostende zou de stedelijke visserijschool John Bauwens kunnen fusioneren met de vrije visserijschool Pastoor Pype, in een nog nader te bepalen statuut. De vrije visserijschool Nieuwpoort zou verdwijnen en de IBIS beschouwde hij als een apart geval.

Zou ik van de geachte Minister in dit verband het volgende mogen vernemen ?

1. Gaat het hier om een persoonlijk standpunt van de geachte Minister ?
2. Is de stellingname inzake de noodzakelijkheid van de rationalisering van het visserijonderwijs in het algemeen en de vooropgezette fusie tussen de stede-

lijke visserijschool John Bauwens en de vrije visserijschool Pastoor Pype het resultaat van raadplegingen van en contacten met de onderscheiden inrichtende machten van de respectieve visserijscholen ?

Vraag nr. 12
van 25 oktober 1990
van de heer G. ANNEMANS

Kinderopvangcentrum Duinen en Heiden in Tervuren — Franse lessen

Naar verluidt zou in het kinderopvangcentrum Duinen en Heiden in Tervuren aan Franstaligen afzonderlijk Franse lessen worden verstrekt.

Hoeveel kosten deze lessen en hoeveel uren worden er op deze manier gegeven ?

Vraag nr. 13
van 26 oktober 1990
van de heer A. LARIDON

Schoolgebouwen — Geschillen

Het blijkt dat er vandaag nog altijd talrijke gerechtelijke geschillen of zogenaamde litiges in verband met de schoolgebouwen hangende zijn.

Zou ik van de geachte Gemeenschapsminister het volgende mogen vernemen ?

1. Over welke bedragen gaat het hier en dit per provincie en per arrondissement en nog eens onderverdeeld per onderwijsnet ?
2. Hoe worden deze litigieuze bedragen van vóór de oprichting van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) afgerekend met de Centrale Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en worden deze bedragen beschouwd als lasten van het verleden ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 1
van 16 oktober 1990
van de heer J. CAUDRON

Dender — Aanleggen en herstellen van fietspaden

Volgens de plannen van Gemeenschapsminister Kelchtermans zullen er tegen 1995 opnieuw vissen zwemmen in de Dender (MINA-plan).

Om gelijke tred te houden met de waterzuivering zou Openbare Werken eveneens werk moeten maken van de toeristische uitbouw van deze rivier en fietspaden langs de Dender aanleggen waar ze nog ontbreken en herstellen waar nodig. Van Dendermonde tot Denderleeuw bijvoorbeeld is er nog veel werk aan de winkel.

Tegen wanneer voorziet de geachte Minister de aanleg en verbetering van het fietspad van Dendermonde tot voorbij Geraardsbergen aan de taal- en gewestgrens met Henegouwen ?

Vraag nr. 3
van 18 oktober 1990
van de heer V. PEUSKENS

Zuid-Willems-Vaart — Aanpassingswerken

Onlangs heb ik vernomen dat de Nederlandse Regering een 10-jarenplan klaar heeft wat betreft de verbreding en uitdieping van de Zuid-Willems-Vaart. Voor de jaren 1990 voorziet de Nederlandse Regering ongeveer 250 miljoen gulden voor deze werken.

De werken starten in 1991 in Den Bosch. De 16 sluisen op de Zuid-Willems-Vaart (Nederlands gedeelte) zullen worden vervangen door 5 sluisen, hetgeen inhoudt dat er een aanpassing van het waterniveau moet komen. Na de beëindiging van de werken (circa 2005) zal de huidige capaciteit van 600 ton worden opgetrokken tot 1350 ton. Zo zullen er dan vaartuigen van klasse 4 gebruik kunnen maken van het kanaal.

De geachte Minister heeft mij in de Vlaamse Raad reeds een mondelinge toezegging gedaan wat betreft de aanpassingswerken aan de Stop van Lozen.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. wanneer deze werken zullen aanvangen ;
2. welk bedrag hij voorziet om deze fase uit te voeren ;
3. of hij, indien hij op de hoogte is van de plannen van de Nederlandse Regering, ook een meerjarenplan op te stellen om de nodige aanpassingswerken te laten uitvoeren ;
4. welke de economische gevolgen voor Noord-Limburg zijn indien wij zelf niet tijdig aanpassingswerken uitvoeren.

Vraag nr. 7
van 24 oktober 1990
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

R 41 te Aalst — Toekomstplannen

Tijdens de hoorzitting te Aalst, georganiseerd door de arrondissementale VU-afdeling sprak de geachte Minister zich uit tegen de Aalsterse Ringsluiting en stelde voorop dat het bestaande wegennet alternatieven moet bieden.

Volgens de beleidsvisie van de geachte Minister wordt voorrang verleend aan de aanpassing van de bestaande wegeninfrastructuur op de aanleg van nieuwe wegvlakken.

De problemen rond het dossier R 41-Ring zijn de geachte Minister voldoende bekend :

1. grote verkeersoverlast op de Brusselse Steenweg, de De Gheeststraat en de Parklaan ;

2. de onleefbaarheid voor de inwoners van deze straten vooral op de Parklaan met een grote bewonersconcentratie énerzijds en anderzijds de recreatieve zone met sportterreinen aan de overkant ;
3. door het fileprobleem wordt de veiligheid van de schoolgaande jeugd (de zwakste weggebruikers, namelijk fietsers en voetgangers) sterk aangetast.

De toegang tot het Onze-Lieve-Vrouw-ziekenhuis wordt ook sterk belemmerd door het grote verkeer op de Albrechtlaan, die rechtstreeks uitloopt op de Brusselse Steenweg.

Mag ik de geachte Minister, gezien de talrijke onduidelijkheden en de weinige informatie die wij over de projecten hebben — wij worden slechts via de pers geïnformeerd — het volgende vragen ?

1. Welke is de stand van zaken in verband met de ontsluiting en de herinrichting ?
2. Wat is de timing voor de realisatie van deze plannen ?
3. Wat zijn de voorziene budgetten ?

Vraag nr. 8
van 25 oktober 1990
van de heer G. ANNEMANS

Opschriften op verkeersborden — Verwijdering

Kan de geachte Minister meedelen waarom tot op heden de opschriften „VU = SS, VB = SS” — opschriften die werden gekalkt op de verkeersborden naar aanleiding van de betoging op 6 mei 1990 — nog niet werden verwijderd ?

Vraag nr. 9
van 26 oktober 1990
van de heer M. DESUTTER

Wegenfonds — Vertraging bij het afleggen van de jaarlijkse rekeningen

Uit het 147e Boek van het Rekenhof blijkt dat in het verleden bij het Wegenfonds aanzienlijke vertraging

werd opgelopen bij het afleggen van de rekeningen van het Wegenfonds.

In dat verband werd door de Staatssecretaris belast met de Herstructurering van het Ministerie van Openbare Werken in de loop van de maand maart van dit jaar een nieuw tijdschema voorgesteld om de achterstand van de rekeningen van 1982 tot 1988 weg te werken, wat praktisch mogelijk zou zijn tegen het einde van de maand december 1991, op voorwaarde dat het nodige personeel beschikbaar werd gesteld. De rekeningen van 1983 tot 1987 zouden moeten worden afgesloten met beperking van de controles tot het strikte minimum en alle analyses en controles zouden moeten worden toegespitst op de afsluitingsverrichtingen van het dienstjaar 1988.

Het Hof ging akkoord met de versnelde opstelling van de rekeningen van 1983 tot 1987, op voorwaarde dat de afsluitingsverrichtingen voor het boekjaar 1988 zouden gebeuren op grond van een volledige inventaris van de bestanddelen van het vermogen van de instelling.

Ter regeling van het personeelsprobleem werd het contract met een gespecialiseerde privé-firma met twee jaar verlengd, waardoor maximum tien boekhouders ter beschikking van het Fonds komen.

Dankzij het samenwerkingsakkoord dat op 23 maart 1990 (Belgisch Staatsblad van 8 mei 1990) werd gesloten tussen het Waalse en Vlaamse Gewest énerzijds en de Staat anderzijds, kan de comptabiliteitsdirectie van het Ministerie van Openbare Werken blijven beschikken over het voor 1 januari 1990 ter beschikking gestelde personeel van de Gewesten om achterstallige rekeningen op te stellen. Dit akkoord werd afgesloten voor de duur van zes maanden en kan telkens voor drie maanden worden verlengd.

Het Rekenhof acht het dan ook van primordiaal belang dat de Gewesten ermee instemmen het akkoord tot het einde van 1991 te verlengen.

Graag vernam ik van de geachte Minister of het akkoord wat het Vlaamse Gewest betreft, in de loop van de maand september effectief werd verlengd en voor hoelang. Tevens vernam ik graag in welke mate de achterstallige rekeningen reeds zijn weggewerkt.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
3	24.10.1990	P. Van Grembergen	<i>Litouws onafhankelijkheidsstreven — Samenwerking Vlaamse Gemeenschap</i>	95
4	24.10.1990	R. Van Hooland	<i>Vlaamse Gemeenschap en Vlaams Gewest — Bevoegdheden</i>	95
7	07.11.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>FTI-publikaties — Nederlandse taal</i>	96
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
2	29.10.1990	J. Sleenckx	<i>Kapitaalbreng van de overheid in de NV TAT — Lichtzinnig om-springen met overheidsgeld</i>	97
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
2	19.10.1990	G. Janzegers	<i>Demervallei — Bescherming als Regionaal Landschap Demervallei</i>	98
3	22.10.1990	J. Devolder	<i>Artikel 5.5 stedenbouwwet — Interpretatie</i>	98
4	0 22.10.1990	F. Vandembroucke	<i>Essenberg te Waanrode — Illegale ontbossingen</i>	119
5	22.10.1990	P. Breyne	<i>Alternatieve financiering sociale woningbouw — Toepasselijk huurstelsel</i>	99
6	0 24.10.1990	A. Schellens	<i>Beschermde orgels — Restauratie en subsidiëring</i>	119
7	24.10.1990	A. Schellens	<i>Van Peteghemorgel — Stadium restauratiedossier en toelage</i>	99
8	29.10.1990	J. Sleenckx	<i>De Mockenberg te Tervuren — Stilzitten Bestuur Ruimtelijke Ordening</i>	100
10	30.10.1990	G. Janzegers	<i>Watermolen Rotselaar — Subsidies restauratie</i>	100
14	06.11.1990	M. Vogels	<i>Overdracht van natuurgebied aan de gemeente Schoten — Stand van zaken</i>	100
15	06.11.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Bouw- of verkavelingsaanvragen — Bestemming fiscale zegels</i>	101
J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin				
79	08.10.1990	M. Vogels	<i>Welzijnszorginstellingen Vlaanderen — Profiel</i>	107
1	24.10.1990	M. Olivier	<i>Beschutte werkplaatsen — Subsidies</i>	102
2	0 25.10.1990	J. Valkeniers	<i>Jongereninformatie- en -adviescentra — Statuut en kredieten</i>	120

DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

1		25.10.1990	J. De Roo	<i>Plaatselijke besturen — GECO's</i>	102
---	--	------------	------------------	---------------------------------------	-----

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

1	0	16.10.1990	J. Cuyvers	<i>Bedrijf drukinkten Lokeren — Reukhinder</i>	120
2	0	22.10.1990	F. Vandembroucke	<i>Essenberg te Waanrode — Illegale ontbossing</i>	120
3	0	22.10.1990	J. Cuyvers	<i>Bolveerput te Gavere — Analyse watermonsters</i>	120
4	0	25.10.1990	Jos Bosmans	<i>Bodemverdroging — Gevolgen voor drinkwatervoorziening</i>	121
5	0	25.10.1990	J. Cuyvers	<i>Hinderlijk olieproducerend bedrijf te Izegem — Noodzaak verstrenging exploitatievergunning</i>	121
6	o	25.10.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>OVAM — KGA-box</i>	121
7	0	26.10.1990	J. Geysels	<i>Antwerpse Waterwerken — Gebruik afvalcollector Tessenderlo-Antwerpen</i>	122

P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur

86		25.06.1990	P. Breyne	<i>BRT — Religieuze uitzendingen</i>	108
111		03.10.1990	W. Kuijpers	<i>Vlaamse Wereldomroep — Golfgroetenprogramma</i>	108
1	0	18.10.1990	W. Kuijpers	<i>Programma Kinderen voor kinderen — Gebruik Belgische kleuren op puntenbord</i>	122
3		19.10.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>KVS Brussel — Onveiligheid gebouw</i>	109
4	0	19.10.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>VCOB — Aanwezigheid Vlaams-nationale strekking</i>	122
5	0	19.10.1990	T. Van Parys	<i>Opera voor Vlaanderen — Financiële last Vlaamse Gemeenschap</i>	122
6	o	22.10.1990	P. Van Grembergen	<i>Programma Kinderen voor kinderen — Gebruik Belgische kleuren op puntenbord</i>	123

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

1		18.10.1990	H. Suykerbuyk	<i>Vestiging nieuwe ziekenhuizen — Planning</i>	103
2	0	26.10.1990	M.P. Kestelijn-Sierens	<i>Poliomyelitis — Tussenkoms Vlaamse Gemeenschap</i>	123

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

250		24.09.1990	A. Laridon	<i>Eindejaarspremie in het onderwijs — Maaltijdcheques</i>	109
272		10.10.1990	F. Vermeiren	<i>Onderwijs voor sociale promotie — Inschrijvingsgelden</i>	110
2	0	17.10.1990	F. Vermeiren	<i>Inschrijvingsgeld HOVL — Terugslag studentenpopulatie</i>	123
4		17.10.1990	F. Vermeiren	<i>Maaltijdcheques in het onderwijs — Modaliteiten</i>	103
5		18.10.1990	J. Valkeniers	<i>Universitair aanbod — Noodzaak rationalisatie</i>	104
6	o	19.10.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>VCOB — Aanwezigheid Vlaams-nationale strekking</i>	123

9	0	22.10.1990	J. Loones	<i>Visserijscholen — Rationalisering</i>	124
10		23.10.1990	W. Seeuws	<i>Onderwijzend personeel taalgrensgemeenten — Weddeschalen</i>	104
11	0	23.10.1990	A. Laridon	<i>Visserijonderwijs — Rationalisering</i>	124
12	0	25.10.1990	G. Annemans	<i>Kinderopvangcentrum Duinen en Heiden in Tervuren — Franse lessen</i>	125
13	0	26.10.1990	A. Laridon	<i>Schoolgebouwen — Geschillen</i>	125
15		29.10.1990	F. Vermeiren	<i>Onderwijsinstellingen voor hoger kunstonderwijs — Administratief beheer</i>	105

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

2		17.10.1990	E. Van Vaeren-bergh	<i>Gemeenteraad Linkebeek — Taalgebruik</i>	105
3		19.10.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Bevoegdheid gemeenteraad — Straatnamen</i>	105
4		22.10.1990	J. Devolder	<i>Artikel 55 stedenbouwwet — Interpretatie</i>	106
5		26.10.1990	W. Cortois	<i>Vernietiging door toezichhoudende overheid — Reactie gemeentelijke overheid</i>	106

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

166		09.04.1990	J. Loones	<i>Kusttram — Tweekalige handelsreclame</i>	110
235		29.08.1990	M. Schoeters	<i>Oprichting Vlaamse Vervoercommissie — Opportuniteit</i>	112
249		17.09.1990	A. Beckers	<i>A 12 (sectie Laageind-Nederlandse grens) — Gezamenlijke uitvoering Openbare Werken en NMBS</i>	112
257		17.09.1990	J. Ansons	<i>Fietspaden in Vlaanderen — Realisaties</i>	113
259		20.09.1990	R. Van Hooland	<i>Gebouwen — Gehuurde panden door de Vlaamse Gemeenschap</i>	113
260		20.09.1990	J. Loones	<i>Veurne — Kanaalbruggen</i>	114
263		20.09.1990	M. Schoeters	<i>Overheidsopdrachten — Impreviseleer en omschrijving begrip belangrijk nadeel</i>	115
266		21.09.1990	G. Annemans	<i>Ontwerp van heraanleg van Bredalaan te Schoten — Verantwoordelijke deskundigen</i>	116
268		24.09.1990	J. Van Eetvelt	<i>N 16 Bornem-Puurs-Willebroek — Verkeersveiligheid</i>	117
274		04.10.1990	G. Cardoen	<i>R 54 te Halle — Verkeersveiligheid</i>	117
277		09.10.1990	J. Loones	<i>Nieuwpoort — Vernieuwing Albert I-laan</i>	117
279		10.10.1990	J. De Roo	<i>N 251 Aardenburg-Maldegem — Verkeersintensiteit</i>	118
1	0	16.10.1990	J. Caudron	<i>Dender — Aanleggen en herstellen van fietspaden</i>	125
2		17.10.1990	F. Vermeiren	<i>Rijksweg Brussel-Asse-Aalst — Verkeersveiligheid</i>	118
3	0	18.10.1990	V. Peuskens	<i>Zuid- Willems- Vaart — Aanpassingswerken</i>	125
4		18.10.1990	V. Peuskens	<i>Weg Bree-Bocholt — Verbreding</i>	118
5		19.10.1990	A. Denys	<i>Welriekende Dreef — Verkeerslichten</i>	119
6		22.10.1990	H. Van Wambeke	<i>N 42 — Aansluiting met Zottegem</i>	106

7	0	24.10.1990	L. Nelis- Van Liedekerke	<i>R 41 te Aalst — Toekomstplannen</i>	125
8	○	25.10.1990	G. Annemans	<i>Opschriften op verkeersborden — Verwijdering</i>	126
9	0	26.10.1990	M. Desutter	<i>Wegenfonds — Vertraging bij het afleggen van de jaarlijkse rekeningen</i>	126
11		30.10.1990	G. Janzegers	<i>Kasseiwegen — Subsidiëring aanleg en herstel</i>	107